

વિષય-પરિચય.

૧ શ્રી ઉપમિતિ લવપ્રપંચા કથાનું ભાષાંતર...	‘મનોનંદન’...	...	૨૭
૨ અગીયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. ...		...	૩૩
૩ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા. ...	મુનિ ન્યાયવિજયજી...	...	૩૫
૪ જૈન-આચાર ...	...	શુદ્ધ આચાર ધ્રુવજી ...	૩૮
૫ પરિસ્થિતિ સમજો. ...	...	નાગરદાસ મં. દોશી બી. એ. ...	૪૦
૬ માનુષિક જીવન ...	...	વીરકુમાર. ...	૪૩
૭ ક્ષમાપના ...	ચત્રભૂજ જેયંદ શાહ, બી. એ. એલ-એલ. બી. ...	...	૪૭
૮ સ્વીકાર અને સમાલોચના. ...	...	...	૪૯
૯ વર્તમાન સમાચાર ...	...	...	૫૦

તૈયાર છે.

જલદી મંગાવો.

તૈયાર છે.

સામાયિક ચૈત્યવંદન સૂત્ર-શબ્દાર્થ-ભાવાર્થ-અન્વયાર્થ સહિત.

બાળઅભ્યાસીઓને પોતાના અભ્યાસમાં બહુ જ સરલ પડે તેવી રીતે આ બુકમાં આપવામાં આવેલ છે.

સામાયિક સૂત્રની બુક આ પહેલાં કેટલીક પ્રગટ થયેલ છે, તેનાથી આ બુકમાં કેટલીક વિશેષતા અને વધારો કરેલ છે, તે જોવાથી વાચક જાણી શકશે; તેટલું જ નહીં પરંતુ શ્રીમતી જૈન કોન્ફરન્સ એજ્યુકેશન બોર્ડના ધાર્મિક અભ્યાસક્રમમાં દાખલ કરેલ ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો, સ્તુતિઓ વગેરે પણ આ બુકના પાછળના ભાગમાં પૂરવણી તરીકે આપવામાં આવેલ છે, કે જેથી આ બુક પ્રમાણે સામાયિકસૂત્રના અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓ એજ્યુકેશન બોર્ડની પરીક્ષામાં બેસીને પણ તે ધોરણની પરીક્ષા ઉંચા નંબરે પસાર કરી શકશે. હિન્દના દરેક શહેર યા ગામની પાઠશાળામાં અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓને માટે સરલ અને ઉપયોગી કેમ બને તે લક્ષ્યમાં રાખીને આ બુક તૈયાર કરવામાં આવી છે. આ બુકની કિંમત માત્ર નામની જ અઢી આના તથા ટપાલખર્ચ એક આનો રાખવામાં આવેલ છે. તે સાહિત્યપ્રચાર અને બાળકો વિશેષ લાભ લઈ શકે તે હેતુને લઈને જ છે. મંગાવો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

ભાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વન્દે વીરમ્ ॥

ભાવયેદ્યથાસદ્ગુણમ્ । મૈત્રીં સર્વસત્ત્વેષુ । જ્ઞમેઽહં સર્વસત્ત્વા-
નામ્ । મૈત્રી મે સર્વસત્ત્વેષુ । વૈરં મમ ન કેનચિદિતિ ॥ પ્રમોદં ગુણા-
ધિકેષુ । પ્રમોદો નામ વિનયપ્રયોગઃ । વન્દનસ્તુતિવર્ણવાદવૈયાવૃત્ત્યકર-
ણાદિભિઃ સમ્યક્ત્વજ્ઞાનચારિત્રતપોઽધિકેષુ સાધુષુ પરાત્મોભયકૃતપૂજા-
જનિતઃ સર્વેન્દ્રિયાદિભિર્વ્યક્તો મનઃપ્રહર્ષ ઇતિ ॥ કારુણ્યં ક્ષિણ્યમાનેષુ ।
કારુણ્યમનુકંપા દીનાનુગ્રહ ઇત્યનર્થાન્તરમ્ ॥ તન્મોહાભિભૂતેષુ મતિશ્રુત-
વિભટ્ટગાજ્ઞાનપરિગતેષુ વિષયતર્ષાગ્નિના દન્દહ્યમાનમાનસેષુ હિતાહિતપ્રાપ્તિ-
પરિહારવિપરીતપ્રવૃત્તિષુ વિવિધદુઃસ્વાદિતેષુ દીનકૃપણાનાથબાલમોમુદ્ભવદેષુ
સત્ત્વેષુ ભાવયેત્ ॥ તથાહિ ભાવયન્ હિતોપદેશાદિભિસ્તાનનુગૃહ્ણતીતિ ॥
માધ્યસ્થ્યમવિનેયેષુ । માધ્યસ્થ્યમૌદાસીન્યમુપેક્ષેત્યનર્થાન્તરમ્ ॥

તત્ત્વાર્થભાષ્ય સપ્તમ અધ્યાય.

પુસ્તક ૩૧ } વીર સં. ૨૪૯૯. ભાદ્રપદ. આત્મ સં. ૩૯. { અંક ૨ જો.

મહાત્મા શ્રી સિદ્ધપિ ગણી પ્રણિત—

શ્રી ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથાનું સપદ્યગદ્ય અનુવાદ.

(વર્ષ ૩૦ ના અંક ૧૨ પૃષ્ઠ ૨૭૩ થી ૨૮૩.)

ભાષાંતરકર્તા—‘ મનોનંદન ’

હેય આદિ વિવેકથી માનવદેહની સાર્થકતા.

અનુક્રમ.

હેય આદિ વિવેક—

અત્ર ભવ્યે કરી પ્રાપ્ત, દુર્લભ નરભાવને;

ને શુભ કર્મથી પામી, જાતિ કુલાદિ લાભને.

૧૧

૨૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ત્યાગ ઉચિત છે 'હેય'*, 'કર્તવ્ય' કાર્ય યોગ્ય છે;
શ્રવણ યોગ્ય 'શ્રોતવ્ય', શ્લાઘાઉચિત 'શ્લાઘ્ય' છે. ૧૨
(યુગ્મ)

હેય આદિની વ્યાખ્યા-

ઢાહરા.

ચિત્ત મલિન જે કંઈ કરે, વારે મુક્ત જેય;
મન-વચ્ચ કાયા કર્મ તે, સ્વહિતૈષિને હેય. ૧૩
કુંદ-ઈંદુ આદિ સમું, કરે વિશદ જે ચિત્ત;
મનીષિને કર્તવ્ય છે, એણું કર્મ પવિત્ર. ૧૪
ત્રિજગનાથ તસ ધર્મને, તેમાં જે સંસ્થિત;
વિશુદ્ધ અન્તર આત્મથી, શ્લાઘ્ય તેહ છે નિત. ૧૫
શ્રદ્ધા સંશુદ્ધ બુદ્ધિથી, હરવા દાષ સમસ્ત;
શ્રોતવ્ય વાણી ભાવથી, સર્વજોક્ત પ્રશસ્ત. ૧૬
તેજ અત્ર પ્રસ્તુત છે, તેજ જગતમાં હિત;
ચિંતી એમ શ્રોતવ્ય તે, શ્રી સર્વજ્ઞકથિત. ૧૭
કહોશું તેને અનુસરી, મોહાદિક હરનાર;
કથા એહ દર્શાવતી, ભવકેરો વિસ્તાર. ૧૮

શ્રી જિનેશ્વર વાણી શું શું પ્રકાશે છે !*

શાર્દૂલવિકીરિત વૃત્ત.

દોષો પંચ મહાન ૧આશ્રવ તણા ને પંચર ઈંદ્રિય ને,
સાથે મોહ મહા પિતામહ તથા ચારે ઉકાષો અને;

૬. હેય-તજવા યોગ્ય. કર્તવ્ય-કરવા યોગ્ય. શ્રોતવ્ય-સાંભળવા યોગ્ય. શ્લાઘ્ય-પ્રશંસા કરવા યોગ્ય, વખાણવા યોગ્ય. આ હેય આદિની વ્યાખ્યા અત્રે સંક્ષેપમાં બહુ સુંદર રીતે કરી છે.

૭. આત્માનું હિત ઈચ્છનારે. ૮. મોગરાના ફુલ, ચંદ્ર, ગાયનું હૃદય, બરફ આદિ.

૯. સ્વચ્છ, નિર્મળ, ઉજ્જવલ. ૧૦. વિચારવાન છવે, હાલાપુરે.

* (૧) મહામોહ આદિ દુષ્ટ અંતરંગ સૈન્યના દોષ, (૨) દર્શન-જ્ઞાનાદિ પ્રશસ્ત અંતરંગ સૈન્યના ગુણ, અને (૩) અનંત ભવપ્રપંચનું સ્વરૂપ-આ ત્રણ વસ્તુઓ શ્રી જિનેશ્વરની વાણી પ્રકાશે છે. “આવી જિનવાણી રૂપ મહાન ભીંતનું અવલંબન લઈ મહારા જેવો પણ જે કહે, તે શ્રી જિનેન્દ્રનો જ સિદ્ધાન્ત ગરે છે” એમ કહી કવિએ યુક્તિપૂર્વક આડકતરી રીતે કહી દીધું કે જેમ જિનવાણી શ્રોતવ્ય છે તેમ આ કથા પણ શ્રોતવ્ય વિભાગમાં આવી જાય છે.

૧. કર્મને આવવાના દાર તે આશ્રવ. પાંચ પ્રકાર—(૧) પ્રાણાતિપાત (હિંસા), (૨)

શ્રી ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથાનું સપદ્યગદ્ય અનુવાદ.

૨૮

રાગ દ્રેષામધ્યાત્મ આદિ જ્ઞેય જે છે અંતરંગી ખરે,
દર્શાવે તસ દોષ સર્વ વચનો સર્વજ્ઞ લાપિત રે. ૧૯-૨૦

તથા—

સમ્યગ્ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર અને સંતોષ આદિ મચી,
સત્યાદ તપ સંયમાદિક બહુ કોટિ ભરોથી ભરી;
સેના આંતર જેહ, ગૌરવ મહા તેના સુગુણોત્કૃષ્ટ,
નિવેદેજ પદે પદે વચન તો નિશ્ચે જ જિનેંદ્રનું. ૨૧-૨૨

તથા—

એકેન્દ્રિય પ્રમુખ ભેદ થકી જે છે દુઃખરૂપી પદે,
તે નિરંતર ભવપ્રપંચ સઘળો જિનેંદ્રવાણી વદે;
આવી ભીંતતણે જ આશ્રય કરી જે હું સમો ચે કહે,
તે સિદ્ધાંત જિનેંદ્રનો ઝરી રહે, એ ભાવજે લોક હે ! ૨૩-૨૪

ચાર પ્રકારની કથા: સ્વરૂપ અને ફળ.

અનુક્રમ.

અર્થ ને કામ ને ધર્મ, તથા સંકીર્ણરૂપતા;
આશ્રીને લોકમાં વર્તે, ચતુર્વિધ અહીં કથા. ૨૫

ઉપજાતિ.

સામાહિ^૨ કૃત્યાદિ^૩ પ્રરૂપનારી;
જે જ્ઞાતુવાદાદિ પ્રકાશનારી,
પરં પૃથાકાન જ અર્થ જ્યાંય,
તે તો કથા અર્થતણી કથાય. ૨૬

સંકલિષ્ટ રે! માનસ હેતુભાવે,
સંબંધ તે પાપતણે કરાવે;

મુષાવાદ, અસત્ય ભાષણ, (૩) અદત્તાદાન-સ્તેય-ચોરી, (૪) મૈથુન, (૫) પરિગ્રહ.

૨. સ્પર્શ, રસ, દ્રાણ, ચક્ષુ અને શ્રોત્ર એ પાંચ ઇન્દ્રિયો.

૩. કષ=સંસાર, આય=લાભ. જેનાથી સંસારની પ્રાપ્તિ થાય તે કથાય. ચાર પ્રકાર-કામ, માન, માયા, લોભ. ૪. સૈન્ય, લશ્કર. ૫. અનંત.

૧ મિશ્ર. જેમાં ધર્મ-અર્થ-કામ હોય એવી. ૨. સામ-દામ-દંડ-ભેદ આદિ રાજનીતિ. (Political Science) ૩. ખેતીવાડી (Agriculture) ૪. ખનીજશાસ્ત્ર (Mineralogy) ૫. મુખ્ય કથન.

૩૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તે કારણે દુર્ગતિ ધોરી પંથ, પમાડવા તત્પર તે હરંત.	૨૭
વયાદિ દાક્ષિણ્ય બતાવનારી, જે ગ્રેમચેષ્ટાદિથા જન્મનારી; જેમાં ઉપાદાન જણાય કામ, તે વર્ણવી 'કામકથા' તમામ.	૨૮
કુવાસના કામી મહિં સ્વભાવે, ઉત્કર્ષ તે રાગતણે કરાવે; વર્તે બિવિધ્યાસ કરાવનારી, તે દુર્ગતિહેતુક વર્તનારી.	૨૯
દયા ક્ષમા આદિ અનેક ભંગે, છે જે પ્રતિષ્ઠિત સુધર્મ અંગે; જ્યાં ધર્મ આદ્યપાણું ભજે છે, તેને બુધો 'ધર્મકથા' કહે છે.	૩૦
ને શુદ્ધ રે ! ચિત્ત નિમિત્તભાવે, તે પુણ્ય ને નિર્જરણા કરાવે; સ્વર્ગો અને ભોક્ષતાણું મહાન, તે કારણે કારણ તેહ જાણ.	૩૧
ત્રિવર્ગના સાધનના ઉપાય, પ્રરૂપવા તત્પર જેહ થાય; અનેક સારા રસથી ભરેલી, તે અત્ર 'સંકીર્ણકથા' ભણેલી.	૩૨
૧૦ના ના અભિપ્રાય નિમિત્તભાવે, નાના પ્રકારે ફલ તે અપાવે; ૧૧વિદ્યગ્ધતાનાય વર્ણી વિધાને, તે વર્તતી હેતુસ્વરૂપ જાણે!	૩૩

ચાર પ્રકારના શ્રોતા: પ્રત્યેકનું લક્ષણ.

અનુષ્ટુપ.

શ્રોતા પણ અહીં તેના, ચાર પ્રકારના નરે; ભાણું લક્ષણ સંક્ષેપે, તે શ્રવણ તમે કરો !	૩૪
--	----

૬. શુદ્ધિ. ૭. વિપરીત મતિ. ૮. કર્મની નિર્જરા. કર્મનું આત્મપ્રદેશથી છુટુંપડતું તે નિર્જરા.
૯. ધર્મ અર્થ ને કામ એ વિવર્ગ કહેવાય છે. ૧૦. વિવિધ, જુદી-જુદી જાતના ૧૧ વિદેશી.

શ્રી ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથાનું સપદ્યગદ્ય અનુવાદ.

૩૧

ત્રોટક.

મહ—ભાયકરા ભય—શોકધરા,
ત્યમ મોહધરા વળી કોવકરા;
જન જે અહિં અર્થકથા ચહતા,
પુરુષાર્થમ તામસી તે ઠરતા. ૩૫

જસ માનસ રાગથી ઘ્રસ્ત નહી,
વળી વિકલ જેહ વિવેકથકી;
નર કેવલ કામકથા જ ઇચ્છે,
નર તેહ 'વિમધ્યમ રાજસી' છે. ૩૬

થઇ મુક્તિ પ્રતિ અતિ એકમનાર,
સુવિશુદ્ધ સુધર્મકથા જ તણા;
અભિલાષ ધરે મન જેહ જનો,
'પુરુષોત્તમ સાત્ત્વિક' તેહ ગણા. ૩૭

દ્રવ્ય લોક અપેક્ષક જે વરતે
કંઈ સત્વગુણે યુત જે વરતે;
અભિવાંચીત જે નર મિશ્રકથા;
'વરમધ્યમ'⁴ તે નર જાણ તથા. ૩૮

વળી વારક ધર્મસુખોદકનો,
ધૂતકાર કરી સ્વયમેવ ઘણા;
જન રાજસી તામસી તો અતિશે,
રિજતા અરથે ત્યમ કામ વિષે. ૩૯

અર્થ—કામકથા હેય: સંકીર્ણ ધર્મકથા ઉપાદેય.

શાદ્દલવિકીર્તન.

રાગ દ્વેષ મહાન મોહરૂપ જે ત્રિ અગ્નિ તેના જવલે,
તે કામાર્થ કથાઈપી ઘૂતતણી આહૂતિથી પ્રજવલે;
'હ્યાં કેકારવ⁵ કેકિનો મહન⁶ની વૃદ્ધિ કરે જેમ રે!
આ કામાર્થ કથાય તેમ ઈદુરિતે ઇસાહ વૃદ્ધિ કરે. ૪૦-૪૧

૧. રહિત. ૨. એકાગ્ર મનવાળા, એકતાન. ૩. આલોક-પરલોક ગાનનેની અપેક્ષા રાખનારા. ૪. વધારે સારા મધ્યમ. ૫. મોરનો ટહુકો. ૬. કામ. ૭. પાપ.

૩૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેથી કામકથા કથા અરથની નાંહું કરીએ કદિ,
 નાંખે ક્ષાર દ્વક્ષતે વિચરણુ અહો! પુરૂષ કયો સુખત?
 તે છે કાર્ય પરોપકાર શીલ ને પંડિત પુરૂષને,
 જેથી ઉભય લોકમાં હિત બધા પ્રાણીગણોનું બને. ૪૨-૪૩

તેથી યદ્યપિ કામ-અર્થની કથા છે *છટ્ટ આ લોકને,
 વિદ્વાન્ તોય તજે જ,--અત મહિં તે^૧ દ્વાદશ્ય તે કારણે;
 તે આ જાણીને—
 સુધા^૨ સદશ સર્વ સત્વગણને જે બેય લોકે ઠરે,
 એથી ધર્મકથા જ શુદ્ધ અતિશે ધન્યો હિતાર્થે કરે. ૪૪-૪૫

ને માર્ગે^૩ ૧૨અવતાર કારણ થકી આકર્ષનારી ગણી,
 સંકીર્ણ પણ સતકથા આભમતા કો સૂરિઓએ ભણી,
 જે પ્રાણી જ્યમ બોધપાત્ર કરવો છે શક્ય અત્રે બરે!
 તેને તેમજ બોધવો ઉચિત છે સૌ હિતકારી નરે. ૪૬-૪૭

ને આદિ મહિં મુખ્યબુદ્ધિ જનને ના ધર્મ ભાસે મને,
 આકર્ષાય કામ-અર્થ કથને તતચિત્ત તે કારણે;
 તે આકર્ષિતને પછી ધરમ તો વિક્ષેપદારે અહીં,
 વર્તે શક્ય શૃદ્ધાવવો,--સતકથા સંકીર્ણ તેથી કહી. ૪૮-૪૯

—અનુબંધ—

રચાશે તેથી નિઃચે આ, શુદ્ધ જ ધર્મની કથા;
 કવચિત્ ગુણ અપેક્ષાએ, ભજે સંકીર્ણ રૂપતા. ૫૦
 (અપૂર્ણ)

૮. ધા-જામ, કયો વિચક્ષણ પુરૂષ જામ પર મીડું નાખે ? ૯. પરોપકારી સ્વભાવવાળા.
 ૧૦. ભયંકર. ૧૧. અમૃત. ૧૨. માર્ગેહિતારવા માટે, સન્માર્ગે લાવવા માટે.

× શ્રી સિદ્ધર્ષિના આ વચન કેટલા સત્ય છે તેની વર્તમાનકાળ સવિશેષ સાક્ષી પૂરે છે. જગતનો પ્રવાહ અર્થ-કામ પ્રત્યે જ ઢળી રહ્યો છે, એમાંજ રાચી રહ્યો છે. કવિ કહે છે કે “આ અર્થ અને કામકથા સર્વથા તજવા યોગ્ય છે. વિચારવાન જીવે તો શુદ્ધ ધર્મકથા જ કરવા યોગ્ય છે. કોઈ અપેક્ષાએ સંકીર્ણ કથા પણ ઉપાદેય છે.”

અગિયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૩૩

અગિયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

શ્રી ઉપાસકદશાંગસૂત્ર.

(વર્ષ ૩૦ ના અંક ૧૦ પૃષ્ઠ ૨૨૫ થી ૨૩૨.)

અ અං ૧-૧૦

શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના દશ શ્રાવકો-૧ આનન્દ, ૨ કામદેવ, ૩ ગાથા-પતિચુલણીપિતા, ૪ સુરાદેવ, ૫ લઘુશતક, ૬ ગાથાપતિકુંડ કોલિક, ૭ સદાલપુત્ર, ૮ મહાશતક, ૯ નન્દીનીપિતા તથા ૧૦ શાલહીપિતાનો અધિકાર^૧

અં ૬ સૂત્ર ૧૮૦ થી ૨૩૦ આશ્રવકમતસંવાદ.

ત્યારે તે કુંડકોલિક શ્રમણોપાસક અન્યદા ક્યારેક મધ્યકાળના વખતે જ્યાં અશોકવાટિકા છે જ્યાં પૃથ્વીશિલાપટ્ટ છે ત્યાં આવે છે. ત્યાં આવીને પોતાની નામમુદ્રા (વીંટી) તથા ઉત્તરીય (ખેસ)ને પૃથ્વીશિલાપટ્ટપર મૂકે છે. મૂકીને શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની ધર્મ પ્રરૂપણને સ્વીકારીને ખેસે છે.

ત્યારે તે કુંડકોલિક શ્રમણોપાસકની સામે એક દેવ પ્રકટ થયો. ત્યારબાદ તે દેવ નામમુદ્રા તથા ખેસને પૃથ્વીશિલાપટ્ટથી ઉઠાવી લ્યે છે. ઉઠાવીને ઘુઘરી-ચાલ વસવાળો અને આકાશમાં રહ્યો થકો (દેવ) કુંડકોલિક શ્રાવકને આ પ્રમાણે કહે છે.

હે કુંડકોલિક શ્રમણોપાસક ! ખરેખર “ ઉત્થાન કર્મ, ખલ, વીર્ય તથા પુરુષાત્કાર-પરાક્રમ નથી. અર્થાત્ દરેક ભાવો નિયત છે ” આ પ્રકારનો દેવા-નુપ્રિય મંખલીપુત્ર ગોશાળાનો સિદ્ધાંત સારો છે કિન્તુ “ ઉત્થાન છે યાવત્..... પરાક્રમ છે. એટલે સર્વ ભાવો અનિયત છે ” આ પ્રકારનો શ્રમણ ભગવાન મહાવીરનો ધર્મ-સિદ્ધાંત સારો નથી.

૧ ઉપાસકદશાંગમાંના સાહિત્યદષ્ટિએ ઉપયોગી સૂત્રો ૩૩ થી ૪૨, ૨૪૦ ખાલ, ૫૮ સાધુ ઉપકરણો, ૫૮ અન્યતીર્થિક ચૈત્યાદિ, ૭૦ યથાસૂત્ર-સમ્યક્ત્વ, ૯૪ શરીરા-વ્યવો, ૧૪૮-૨૫૫ રાગ, ૧૮૪ પાત્ર-ઘડા, ૧૯૭ કુંભકારકળા, ૧૬૭ થી ૧૭૦, ૧૯૯ થી ૨૦૦ આશ્રવકમતવિચારણા, ૨૧૯ પશુ પક્ષી તથા પશુઅંગો, ૨૩૮ શોક સંગવણ.

૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આથી કુંડકોલિક શ્રમણોપાસકે તે દેવને કહ્યું કે-હે દેવ યદિ “ઉત્થાન નથી, યાવત....સર્વ ભાવો નિયત છે ” આવો મંખલિપુત્ર ગોશાળનો સિદ્ધાંત શ્રેષ્ઠ છે અને “ઉત્થાન છે યાવત...સર્વ ભાવો અનિયત છે ” આવો શ્રમણ ભગવાન મહાવીરનો સિદ્ધાંત ખરાબ છે તો હે દેવ ! તેં આ રીતિની દિવ્ય દેવઋદ્ધિ, દિવ્ય દેવકાંતિ તથા દિવ્ય દેવાનુભાવ શાથી મેળવ્યા ? શાથી પ્રાપ્ત કર્યા ? શાથી પોતાના કર્યા ? શું ઉત્થાનથી યાવત...પુરૂષકાર-પ્રયત્નથી કે અનુ-ત્થાનથી યાવત...અપુરૂષકાર-પરાક્રમથી !

ત્યારે તે દેવે કુંડકોલિક શ્રાવકને આ પ્રમાણે ઉત્તર આપ્યો-હે દેવાનુ-પ્રિય ! ખરેખર મેં આ પ્રકારના દિવ્ય દેવઋદ્ધિ દિવ્ય દેવકાંતિ તથા દિવ્ય દેવા-નુભાવ અકર્મ યાવત...અપુરૂષકાર-પરાક્રમથી મેળવ્યા છે-પોતાના કર્યા છે.

ત્યારબાદ કુંડકોલિક શ્રાવકે તે દેવને જણાવ્યું કે-હે દેવ ! તેં આવી જાતના દેવઋદ્ધિ વિગેરે અનુત્થાનથી યાવત...અપુરૂષકાર-પરાક્રમથી પ્રાપ્ત કર્યાં છે તો જે જીવોને ઉત્થાન વિગેરે નથી તેઓ દેવ કેમ નથી ? (જે જીવો ઉત્થાન આદિથી રહિત છે તેઓ પણ દેવ જ બનવા જોઈએ; જ્યારે તે જીવો દેવ કેમ બન્યા નથી ?)

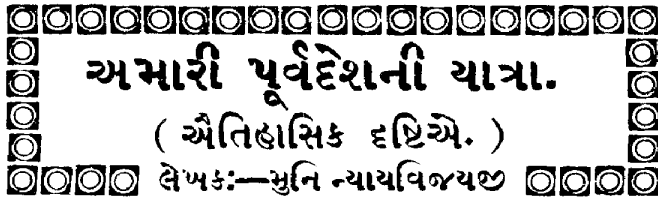
અથવા હે દેવ ! તેં આ જાતના દિવ્ય દેવઋદ્ધિ વિગેરે ઉત્થાનવડે યાવત...પરાક્રમવડે પ્રાપ્ત કર્યાં છે તો તું જે કહે છે કે-“ઉત્થાન નથી યાવત....સર્વ ભાવો નિયત છે આ મંખલીપુત્ર ગોશાળનો ધર્મસિદ્ધાંત શ્રેષ્ઠ છે, અને ઉત્થાન છે, યાવત....સર્વ ભાવો અનિયત છે આવો શ્રમણ ભગવાન મહાવીરનો ધર્મ-સિદ્ધાંત ખરાબ છે.” તે તારું મિથ્યા છે.

ત્યારે તે દેવ શ્રમણોપાસક કુંડકોલિકના કથનથી સંશય યાવત...કલુષ-ભાવને પામ્યો થકો (યદિ ઉત્થાનાદિ વિના દેવપદ મળે તો ખીજા ઉત્થાનાદિ રહિત જીવોને પણ દેવપદ કેમ નથી મળતું ? અને ઉત્થાનાદિથી દેવપદ મળે તો શ્રમણ ભગવાન મહાવીરનો સિદ્ધાંત જૂઠો કેમ મનાય ? આવી શંકા પડવાથી વહેમમાં પડેલો કુંડકોલિક શ્રમણોપાસકને કંઈ પણ ઉત્તર આપી શક્યો નહોતો. નામસુદ્રા તથા ખેસ પૃથ્વીશિલાપટ્ટપર મૂક્યા અને જે દિશામાંથી આવ્યો હતો તે દિશામાં આલ્યો ગયો.

તે કાળે અને તે સમયે સ્વામી (શ્રમણ ભગવાન મહાવીર) સમોસર્યા, ત્યારે કુંડકોલિક શ્રમણોપાસક આ આગમન કથા સાંભળીને હર્ષિત થયો થકો કામદેવની પેઠે નીકળે છે. યાવત...સ્વામીને સેવે છે તથા ધર્મકથા થઈ.

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

૩૫

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

(ઐતિહાસિક દષ્ટિએ.)

લેખક:—મુનિ ન્યાયવિજયજી

(પુ. ૩૦ ના અંક ૧૨ પૃષ્ઠ ૨૭૬ થી ૨૮૨)

કાકંદી.

આવતાં પહેલાં રસ્તામાં કચુલ જંકશન આવે છે. સામે કાંઠે જ લખીસરાઇ સ્ટેશન છે. ગૃહસ્થો તો નવાદાથી રેલ્વે રસ્તે સીધા લખીસરાઇ ઉતરી વાહન દ્વારા કાકંદીની યાત્રા કરી ક્ષત્રિયકુંડ જાય છે. ભાગલપુરથી પણ રેલ્વે લાઇન સીધી અહીં આવે છે. કલકત્તાથી આવનાર આ રસ્તે આવે છે. (લખીસરાઇથી મોટર સિદ્ધિ સિકંદરા જાય છે, યદિ તેની સાથે પહેલેથી કરાર કરવામાં આવે તો કાકંદીનાં દર્શન કરાવી ક્ષત્રિયકુંડ યાત્રીઓને મૂકી જાય છે. ક્ષત્રિયકુંડ અને કાકંદી બંને મોટર સડકથી દૂર છે. ક્ષત્રિયકુંડ જતાં તો

કુંડકોલિક ! એ સંકેતથી આમંત્રી શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર કુંડકોલિક શ્રમણોપાસકને કહે છે હે—કુંડકોલિયા ! સાચેસાચ કાલે મધ્યાહ્ન વખતે એક દેવ તારી સન્મુખ પ્રકટ થયો. ત્યારબાદ તે દેવે નામમુદ્રા વિગેરે વિગેરે યાવત્... આલી ગયો. કુંડકોલિક ! ખરેખર આ વાત સાચી છે ?

હા સાચી છે.

હે કુંડકોલિક ! તું ધન્ય છે. કામદેવની પેઠે.

હે આર્યો ! શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર શ્રમણુનિર્ઞય તથા નિર્ઞન્યણીને આ રીતે આમંત્રીને બોલ્યા કે—

હે આર્યો ! યદિ તે પ્રકારના ગૃહસ્થો ઘરમાં રહેલાઓ અર્થ, હેતુ, પ્રશ્ન કારણ તથા ઉત્તરવડે અન્યદર્શનિકોને નિરૂત્તર બનાવે છે તેથી કરીને હે આર્યો ! દ્વાદશાંગી ગણીપીટકના ધારક શ્રમણુનિર્ઞયો અન્યદર્શનીઓને અર્થવડે યાવત્... નિરૂત્તર કરે એ શક્ય છે.

ત્યારે શ્રમણુનિર્ઞયો તથા નિર્ઞથીણીઓ શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરના તથા પ્રકારના અર્થને વિનયથી સાંભળે છે.

ત્યારબાદ તે કુંડકોલિક શ્રાવક શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરને વાંદે છે—નમે છે. નમીને પ્રશ્ન પૂછે છે, પુછીને અર્થ મેળવે છે, અર્થ મેળવીને જે તરફથી આવ્યો હતો તે દિશામાં ચાલ્યો જાય છે અને ભગવાન ત્યાંથી અન્યદેશમાં વિહાર કરે છે.

(ચાલુ)

૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

એથી ત્રણ માઇલ દૂર મોટર રસ્તો છોડી કાચે રસ્તે મોટર લઈ જવી પડે છે. કાં તો યાત્રીઓએ સ્વતંત્ર વાહનની સગવડ કરવી અને નહિં તો સિકંદરા જતી મોટરવાળા સાથે પાકો કરાર કરાવ્યા પછી જ આગળ વધવું, નહિં તો યાત્રીઓ હેરાન થાય છે; પાછળથી મોટરવાળા સાથે ઝગડા થાય છે અને પૈસાનું પાણી થાય છે. અહીં ચેતીને ચાલવા જેવું છે.) કચુલથી ગીરડી પણ લાઇન જાય છે જ્યાંથી શિખરજી જવાય છે. લખીસરાઈ એક વૈષ્ણવ ભક્તજનને ત્યાં અમે રહ્યા. ત્યાંથી ૧૩ થી ૧૪ માઇલ દૂર કાકંદી છે ત્યાં ખીજે દિવસે ગયા. અહીં સુવિધિનાથ પ્રભુનાં ચાર કલ્યાણુક (ચવન, જન્મ, દીક્ષા અને કેવળજ્ઞાન) થયાં હોય તેમ કહેવાય છે. આને ધન્નાની નગરી પણ કહે છે. (ધન્નાશાલિભદ્ર નહિં, ખીજ) આ સ્થાનનો વિશેષ ઇતિહાસ મળતો નથી. ગામ બહાર ટીલા ધણા છે. પ્રાચીન નગર જણાય છે. ખોદકામ થાય અને નવીન ઇતિહાસ સામગ્રી મળે તો ઘણો પ્રકાશ પડે તેમ છે.

અહીં એક સુંદર મંદિર અને સુંદર ધર્મશાળા છે. ધર્મશાળાના કમ્પાઉન્ડમાં જ મંદિર છે. સ્થાન સારું છે. મંદિરમાં પાર્શ્વનાથ પ્રભુ મૂળનાયક છે; અને સુવિધિનાથ પ્રભુની પાદુકા છે. હજી મૂળ ગભારામાં પ્રતિષ્ઠા થઈ નથી એટલે બહારના રંગમંડપમાં પ્રભુજી બિરાજમાન છે. મંદિર અને ધર્મશાળાની વ્યવસ્થા શ્વેતાંબર કોઠી તરફથી થાય છે. એક અજૈન-રામાનુજનુયાયી વ્યવસ્થા કરે છે. અજૈનને જૈન તીર્થ કે જૈન યાત્રીઓની કેટલી લાગણી કે પ્રેમ હોય ? એ ક્યાં કાષ્ઠથી અજ્ઞાણું છે ? આ તીર્થ પ્રાચીન છે કે સ્થાપના તીર્થ છે તે કાંઈ સમજાતું નથી. કેટલાક મહાનુભાવો આને સ્થાપના તીર્થ માને છે અને મૂળ કાકંદી અન્યત્ર બતાવે છે. પ્રાચીન તીર્થમાળામાં પણ આ તીર્થ માટે જૂદા જૂદા મતભેદો છે.

(ક્ષત્રિયકુંડની યાત્રા કરીને આવ્યા પછીનું વર્ણન કવિ આ પ્રમાણે આપે છે.)

“ સુવિધિ જનમ ભૂમિ વાંદી યદ કાકંદી કોસ સાત હો;

કોસ છવીશ વિહારથી પૂર્વદિશિ દોય યાત્ર હો.

(વિજયસાગરવિરચીત સમ્મેતશિખર તીર્થમાળા.)

(વિહારથી પૂર્વમાં છવીસ કોસ દૂર જે લખ્યું છે તે તો બરાબર છે. અને તીર્થની યાત્રા કરતાં છવીસ કોસ છે. પાવાપુરીથી ૩૪ થી ૩૬ માઇલ ક્ષત્રિય કુંડ ત્યાંથી વિહાર સાત માઇલ, અને ક્ષત્રિયકુંડથી કાકંદી ૧૦ થી ૧૨ માઇલ છે. આમ લગભગ ૨૬ કોસ તો બરાબર થઈ રહે છે. એટલે આ સ્થાન બરાબર લાગે છે.

x

x

x

x

પાંચ કોસ કાકંદ નયર શ્રી સુવિધલ જનમ;

તે વંદી જઈ ભાવિ સિથિં એ આગલિ ચંપ વષાણ.

(કવિ હંસસોમ)

(આ કવિશ્રીના કથન પ્રમાણે ક્ષત્રિયકુંડથી પાંચ કોસ કાકંદિ છે. દુનંદ રસ્તે કદાચ તેમ હોઈ શકે અને તેમના કથન પ્રમાણે આજ સુવિધિપ્રભુની જન્મ ભૂમિ છે.)

“ તિહાંથી ચિંદુ કોસે ભલી ચિંડ કાકંદી કહેવાય, ૭

ધન્નો અણુગાર એ નગરનો ચિંડ આજ કાકંદી કહેવાય; ૭ ૧૯

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

૩૭

કાકંદી એ જાણજો સિં વસતો ધનો એથ,

સુવિધિ જીજેસર અવતર્યા સિં તે કાકંદી અનેથ.

જ ૨૦

(સૌભાગ્યવિ. પૃ. ૯૩)

પ્રથમ બંને મુનિ કવિરાજો વર્તમાન કાકંદી નગરીને જ સુવિધિનાથ પ્રભૂતી જ જન્મભૂમિ કહે છે; જ્યારે ત્રીજા કવિરાજ આ નગરીને ધનાતી કાકંદી કહે છે અને સુવિધિનાથ પ્રભૂતી જન્મભૂમિ બીજી હોવાનું જણાવે છે. બીજા મત પ્રમાણે તો “ગંગાની ઉત્તરે કટિહારથી પશ્ચિમમાં કાનપુર સુધા જતી B. A. N. W. બંગાળ એન્ડ નોર્થ વેસ્ટર્ન રેલ્વે છે, જ્યાં ભાગલપુર, પટણા, કેમોકામાથી ગંગા પાર થઇને જવાય છે. પટણાથી હાજીપુર છપરા થઇ પશ્ચિમમાં ૧૦૨ માઇલ ભટની જં છે ત્યાંથી ૪ માઇલ નોનખાર રે. છે. નોનખારથી ગોરખપુર માઇલ ૪૩ થઇ અયોધ્યા કાનપુર જવાય છે. નોનખાર રે. થી ૧૫ માઇલ દૂર યુમ્પંદા ગામ છે જે પ્રાચીન કાકંદી-સુવિધિ જન્મભૂમિસ્થાન હશે-છે. આવાં પ્રાચીન સ્થાનો પાછળ શોધખોળ કરી સત્ય વિગત બહાર ચૂકવાની જરૂર છે.

કાકંદીની યાત્રા કરી અમે ક્ષત્રિયકુંડ ગયા.

ક્ષત્રિયકુંડ.

નવાદા સ્ટેશનથી ૩૨ માઇલ, લખીસરાઇ જંકશનથી ૨૨ થી ૨૪ માઇલ અને ચંપાપુરીથી માઇલ દૂર સ્થાન છે. કાકંદીથી ૧૦ માઇલ દૂર છે. નવાદાથી ગૃહસ્થોને તો મોટરદ્વારા અહીં આવતાં વધારે અનુકૂળતા છે. લખીસરાઇથી સિંકદરાજ જતી સડકથી આ સ્થાન દૂર છે. સડક રસ્તે કાકંદી થઇને જતાં ૧૮ માઇલ આવ્યા પછી કાચે રસ્તે ક્ષત્રિયકુંડ જવાય છે.

ક્ષત્રિયકુંડ ભગવાન મહાવીરના જન્મસ્થાન તરીકે બહુ પ્રસિદ્ધ છે. અમે ક્ષત્રિયકુંડથી પાંચેક માઇલ દૂર હતા ત્યારે ત્યાંના કેટલાક ભાઇઓને પૂછ્યું કે અહિંથી ક્ષત્રિયકુંડ કેટલું દૂર છે? ત્યારે તેમણે કહ્યું તમે જન્મસ્થાન જાવ છો ને? જૈન મંદિર અહીંથી પાંચ માઇલ દૂર છે. પછી તેણે ખુલાસો કર્યો કે તમે-જૈનો જેને ક્ષત્રિયકુંડ કહેો છે તેને અહીં જન્મસ્થાન તરીકે ઝોળાળે છે. આટલામાં ચોતરફ તમે એક બાળકને પુછશો તો તે જન્મસ્થાન બતાવી દેશે. ક્ષત્રિયકુંડ નામ થોડા જાણે છે.

ક્ષત્રિયકુંડ જતાં પહેલાં લછવાડ ગામમાં રહેવું પડે છે. આ નગર લિછવી રાજાઓની રાજધાની તરીકે પ્રસિદ્ધ છે. લછવાડમાં એક સુંદર વિશાલ શ્વેતાંબર ધર્મશાળા અને અંદર શ્વેતાંબર મંદિર છે. બહાર વિશાલ કંપાઉન્ડ છે. મંદિરમાં શ્રી વીરવિભુની સુંદર પ્રતિમા મૂલનાયક છે. ધર્મશાળા જૂની અને ટુટેલી છે. કહે છે કે જ્યારથી થઇ ત્યારથી અધૂરી જ રહી છે. ધર્મશાળાનું કામ ધણા વખતથી અસ્તવ્યસ્ત છે. અહીં એક શ્વેતાંબર કોઠી તરફથી એક મેનેજર છે જે વ્યવસ્થા રાખે છે. જાતે ભાટ છે પણ ધર્મને નામે ધણો આડંબર રાખે છે. અમને તો તેમાં ઘણી પોલ લાગી. સડકને નામે, ધર્મશાળાને નામે, મંદિરને નામે આદિ આદિ ઘણાં ઘણાં ખાતાંને નામે ટીપ ઉધરાવી લાવે છે. યાત્રુઓ પાસેથી પણ ઉધરાવે છે. શું વ્યવસ્થા થાય છે તેનો રીપોર્ટ ઘણાં વર્ષોથી બહાર નથી પડતો. ત્યાંના માણસો પણ તેની વિરુદ્ધ ઘણી ફરિયાદ કરતા હતા. એકલદોકલ યાત્રિઓને, શ્રાવિકોને હેરાન પણ કરે છે. તેની વિરુદ્ધ ઘણી ભયંકર ફરિયાદો થઇ છે. અહીં એક જૈન મુનિમની ખાસ જરૂર છે. મદારાજ બહાદુરસિંહજી આ તરફ લક્ષ આપી વ્યવસ્થા સુધારે.

(ચાલુ).

જૈન-આચાર.

હિંદુસ્તાનના જૈનોની વસ્તીવાળા ઘણાખરા શહેર યા ગામોમાં જૈન શાળાઓ ચાલે છે, અને જૈન બાળકો ધાર્મિક જ્ઞાન લે છે, જે કે સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, પ્રકરણ યાને કર્મ-ત્રય વગેરે, જૈન ધર્મના તત્ત્વજ્ઞાનનો અભ્યાસ તો ભાળ્યે જ ત્યાં થતો હોય, તે વાત બાળક પર રાખીયે પરંતુ પરમાત્માના સ્નાત્ર કે પૂજા ભણાવવાના કે કરવાના કાર્યમાં વિધિ, વિધાનની પણ, તેવા કર્મત્રય સુધી અભ્યાસમાં પહોંચેલા જૈન બાળકોને બહુ હોતી નથી, તે પણ જવા દીયે, પરંતુ જૈનકુળમાં જન્મેલ દરેક બાળકને પોતાના જૈનકુળ-ધર્મના આચારનું તો જ્ઞાન-ભાન બાળવયથી જ મળવું જોઈએ. કારણ કે તે પ્રથમ કર્તવ્ય, ફરજ, જરૂરીયાતવાળું છે; છતાં બાહ્યાર વગેરેથી પણ બાળકો તદ્દન અબજ હોય છે, આ બધાનું કારણ જૈન શાળાના વ્યવસ્થાપકો કે શ્રીમતી જૈન કોનફરન્સની કેળવણી ખોડે તે ઉપર ખાસ લક્ષ રાખી તેવી પ્રથમ જરૂરીયાતવાળા ત્રણે અભ્યાસમાં મુકવાની કાળજી કેમ નહિં રાખી હોય તે સમજવું નથી, તે ગમે તેમ હોય પરંતુ આ લેખક આચાર સંબંધીના તેવા જૈન ત્રણેમાંથી દોહન કરી હાલ તો લેખ રૂપે પછી સંયોગવશાત્ ત્રણ રૂપે શાળાઓમાં અભ્યાસક્રમમાં ચલાવી શકાય તે રીતે પ્રકટ કરવા ધારે છે.

(માસિક કમીટી.)

દરેક ધર્મમાં આચાર તે પ્રથમ ધર્મ ગણાય છે. અનાદિ કાળથી સંસારમાં અટવાતા આત્માને મુક્તિ રૂપી શિખર ઉપર ઘિરાજમાન થવા પ્રતિદિન શુદ્ધાચારમાં નિયત કરવો જોઈએ. અને તે માટે જિનપૂજન, દર્શન, યથાશક્તિ દાન, તપ, તથા આવશ્યક ક્રિયા, બ્રહ્મચર્ય, ઇન્દ્રિય ઉપર કાળ, રાત્રિભોજન ત્યાગ, ગુરુભક્તિ વગેરે અનુષ્ઠાનો નિરંતર રસપૂર્વક ચાલુ રાખવા જોઈએ. આ બધા માટે પ્રથમ આચારશુદ્ધિ જોઈએ કે જેના વિના વિચારશુદ્ધિ નિરૂપયોગી બને છે; કારણ કે સુંદર વિચારશ્રેણીને તે જ જન્માવી અને ટકાવી શકે છે. અને આચાર અને વિચારશુદ્ધિ એકમેક થતાં મુક્તિ પ્રાપ્ત કરવાનો માર્ગ સરલ થઈ પડે છે. પરંતુ હાલના અતિ પ્રવ્રત્તિવાળા, ધન ઉપાર્જન કરવાની પ્રબળ તુષ્ણવાળા, તેમજ વિલાસપ્રિય ચાલતા કાળમાં મનુષ્યો પોતાનો મુખ્ય જે આચારધર્મ શું છે તેને ભૂલી જવા પામ્યા છે; જેથી બાહ્ય રૂપે જૈન કુળમાં જન્મેલ મનુષ્ય પ્રાચ્ય જૈનધર્મી મનુષ્ય રહ્યો નથી; તેનું કંઈ દિગ્દર્શન થાય અને તે પ્રમાણે દરેક જૈનબંધુઓ પોતે પોતાના બાળકોને આચારનું જ્ઞાન ઘેર આપે કે જૈન શાળાઓમાં તે મુખ્ય રીતે દાખલ થતાં અભ્યાસી બાળકો આચારનું જ્ઞાન મેળવી તે પ્રમાણે વર્તે, ખરા જૈનધર્મી બને તેવો હેતુ આ લેખ લખવાનો છે. રાત્રિના ચોથે પહોરે બ્રહ્મ મુહૂર્ત વખતે શ્રાવકે જગૃત થઈ શું શું ચિંતવવું ? ત્યાંથી શરૂ કરી આખા દિવસની તમામ વ્યવહારિક તેમજ ધાર્મિક કરણી-ચર્યા કેવા આશ્રયથી તેમજ કેવી વિધિથી કરવી અને રાત્રિના સુવાના વખત સુધીમાં મન, વચન,

જૈન-આચાર.

૩૯

કાયાની શુદ્ધિપૂર્વક ધર્મની આજ્ઞાના પાલનસાથે ગૃહસ્થ તરીકેનું આચાર વિધાન કેવું હોવું જોઈએ ? તેનું પ્રતિપાદન આ લેખમાં આપવામાં આવશે. દરેક મનુષ્ય સુખને ઇચ્છે છે અને તે નિર્દોષ અખંડ તો મોક્ષમાં જ રહેવું છે. મોક્ષનું સુખ ધ્યાનથી, અને ધ્યાન મનની શુદ્ધિથી અને મનની શુદ્ધિ કષાયોને જીતવાથી થાય છે; કષાયનો જ્ય ઇન્દ્રિયોના દમનથી અને તેનો જ્ય સદાચારથી થાય છે કે જે સદાચાર સારા ઉપદેશથી થાય છે; ઉપદેશથી સુશુદ્ધિ અને તેનાથી સદ્ગુણોનો ઉદય થાય છે. ધર્મ સાંભળવાથી, આદરવાથી, દેખાવાથી, કરાવવાથી અને અનુમોદવાથી નિશ્ચે પ્રાણીઓની સાત પેઢી પવિત્ર કરે છે અને છે. મનુષ્યપણું, ઉત્તમ જાતિ, ઇન્દ્રિય કુશળતા, લાંબુ આયુષ્ય, આયર્દેશ એ કર્મની કાષ્ટપણુ પ્રકારની લઘુતાથી પ્રાપ્ત થયાં છતાં શ્રદ્ધા અને તે પછી સદ્ગુરુનો સંયોગ તો અનુક્રમે મહાભાગ્યે પ્રાપ્ત થાય છે, છતાં તે સઘળી સામગ્રી એક સદાચાર હોય તો જ શોભે છે. સદાચારને સેવવામાં ધર્મ, અર્થ અને કામ એ ત્રણ વર્ગને પરસ્પર બાધ ન આવે તેમ મનુષ્યે સાવધાની રાખવી જોઈએ. પ્રથમ જૈનકુળમાં જન્મેલ મનુષ્યે રાત્રિના ચોથા પહેરમાં બ્રાહ્મ મુહુર્ત વખતે (ચાર ઘડી રાત્રિ બાકી હોય ત્યારે) સાવધાન થઈ શ્રી પંચમેષ્ટી મંત્રની સ્તુતિ કરતાં કરતાં નિદ્રાનો ત્યાગ કરવો, પછી બિછાનામાંથી ઉઠ્યા બાદ ડાબી કે જમણી જે બાજુની નાસિકા વહેતી હોય તે તરફનો પગ પ્રથમ ભૂમિઉપર મુકવો કલ્યાણકારી છે, રાત્રિના પહેરેલાં કપડા કાઢી નાંખી, બીજા સ્વચ્છ કપડા પહેરી શુદ્ધ જગ્યામાં રહીને પવિત્ર અંગ કરી પૂર્વ કે ઉત્તર દિશા સન્મુખ બેસી એક ચિત્તે નમસ્કાર મંત્રનો જાપ કરવો.

(સ્નાન કર્યું હોય કે નહિ, શરીર પવિત્ર હોય કે નહિ, સુખમાં હોય કે દુઃખમાં છતાં નમસ્કાર મંત્રનું ધ્યાન કરતો મનુષ્ય પાપથી મુક્ત થાય છે) જાપ માટે હૃદયકમળ વગેરેની વિધિ જો કે શાસ્ત્રોમાં બતાવેલી છે તે પ્રમાણેનો જાપ તે મુખ્ય છે, જપમાળા વડે કરાયેલ મધ્યમ છે, મૌન રાખ્યા વિના, સંખ્યાનું લક્ષ રાખ્યા વિના અને ચિત્તનો નિરોધ કર્યા વગર, પશ્ચાસન વગેરે આસન લગાવ્યા વગર પ્રભુમાં લયલીન થયા વિનાનો જાપ મધ્યમ છે. આંગળીના ટેરવા (અગ્રભાગ) ગણીને અથવા નવકારવાળીના મેરૂનું ઉલ્લંઘન કરીને જે જાપ થાય તેમજ ઉપયોગશુન્યપણે થાય તેને શાસ્ત્રોમાં અદ્વિધા આપનાર કહેલ છે.

ત્યાર બાદ સૂર્યોદય થતાં ઉપાશ્રયમાં અથવા પોતાને ઘેર પૌષ્ઠશાળા હોય તો ત્યાં જઈ પોતાના પાપોની વિશુદ્ધિ કરવા માટે સામાયિકાદિ આવશ્યક કરણી કરવી, પશ્ચાતાપ-પૂર્વક, ફરી પાપ નહિં કરવાની શુદ્ધિથી-સરલ હૃદયથી, ગુરૂ મહારાજ સન્મુખ કરેલ આવશ્યક ક્રિયા નિશ્ચય મનુષ્યને ઉપકારક થાય છે. ઉપર પ્રમાણે આવશ્યક ક્રિયા કરી પૂર્વ કુળમર્યાદાને યાદ કરીને અત્યંત હર્ષિત ચિત્તથી નીચે પ્રમાણે મંગલ સ્તુતિ કરવી.

મંગલં મગવાનં વીરો, મંગલં ગૌતમ પ્રમુઃ ॥ મંગલં સ્થૂલભદ્રાદ્યા, જૈન ધર્મોડસ્તુ મંગલમ્ ॥ ૧ ॥

નામેયાદ્યા જિનાઃ સર્વે ભરતાદ્યાશ્ચ ચક્રિણઃ ॥ કુર્વંતુ મંગલં સિરિ-વિષ્ણવઃ પ્રતિવિષ્ણવઃ ॥ ૨ ॥

નાભિસિદ્ધાર્થભૂપાદ્યા, જિનાનાં પિતરઃ સમે ॥ પાલિતાલ્કંદ સામ્રાજ્યા, જનયંતુ જયં મમ ॥ ૩ ॥

મરુદેવા ત્રિશલાદ્યા, ત્રિચ્ચાતા જિન માતરઃ ॥ ત્રિજગજ્જનિતાનંદા, મંગલાય ભવંતુ મે ॥ ૪ ॥

શ્રી પુંડરીકેન્દ્ર ભૂતિ પ્રમુખા ગણધારિણઃ ॥ શ્રુતકેવલીનોડન્યેડપિ મંગલાનિ દિશંતુ મે ॥ ૫ ॥

બ્રાહ્મી ચંદનબાલાદ્યા, મહાસત્યો મહત્તરાઃ ॥ અચ્ચંદ શીલ લીલાલ્કા ચચ્છંતુ મમ મંગલમ્ ॥ ૬ ॥

પરિસ્થિતિ સમજો.

લેખક. નાગરદાસ મગનલાલ દાશી. બી. એ.

કોઈ પણ જૈન વિચારક કે સમાજની ખરી પરિસ્થિતિ સમજનાર મનુષ્યને આજની જૈન સમાજની અવદશા હૃદયને આઘાત કર્યા વગર નહિ રહે. કેટલાક માણસો આ દુર્દશા માટે પ્રારબ્ધને બલે દોષ દે. પણ જરૂર માનજો કે જ્યારે માણસ પોતાની જવાબદારીમાંથી છટકી જવા માગે છે ત્યારે જ તે ભાગ્યનો આશ્રય શોધે છે. સમાજની આધુનિક દશા માટે પ્રારબ્ધ એકલાને જ જવાબદાર ગણવામાં આપણે આપણી જવાબદારીનો સ્પષ્ટ ઇન્કાર કરીએ છીએ, એ નિર્વિવાદ છે. જૈન સમાજ એ મુખ્યત્વે કરીને વેપારી વર્ગ અને મુનીમોના બનેલો છે. એટલે જૈનોની આબાદિનો ખરો આધાર વેપાર ઉપર જ છે. જો વેપા-

ચક્રેશ્વરી સિદ્ધાયકા મુખ્યા: શાસન દેવતા: સમ્યગ્દર્શાં વિઘ્નહરા રચયંતુ જયશ્રિય: ॥ ૭ ॥

કર્પર્દી માતંગ મુખ્યા યક્ષા વિઘ્ન્યાત વિક્રમા: જૈન વિઘ્નહરા નિત્યં દેયાસુર્મંગલાનિ મે ॥ ૮ ॥

આ મંગળ અષ્ટક દરેક બાલકો-બાલિકાઓને મોટે કરાવવું, દરેક શાળાઓમાં દાખલ કરવું અને દરેક મનુષ્યે પ્રાતઃકાળમાં ભણવું. આ અષ્ટકમાં પ્રથમ ભગવાન શ્રી મહાવીર, ગૌતમપ્રભુ, સ્થૂલભદ્ર આદિ મહાપુરુષો અને જિનેશ્વરે પ્રરપેલ ધર્મ મને મંગળરૂપ થાઓ, બીજામાંથી રૂપભદ્રે ભગવાનાદિ પ્રભુઓ, ભરત મહારાજ વગેરે ચક્રવર્તીઓ, બળદેવો, વાસુદેવો સર્વે મારું શ્રેય કરો, ત્રીજા શ્લોકમાં વર્તમાન કાળના ચોવીશ તીર્થંકરોના નાભિ રાજ વગેરે પિતાઓ જેઓએ અખંડ સામ્રાજ્યનું પાલન કર્યું છે તેઓ સર્વે મારો જય કરો, ચોથામાં તીર્થંકર ભગવાનની મરદેવી વગેરે માતાઓ મને મંગળ ઉપજાવનાર થાઓ, પાંચમાં શ્રી પુંડરીક અને ઇંદ્રભૂતિ આદિ જિનેશ્વરોના ગણુધરો તથા બીજા શ્રૂત દેવલીઓ મને મંગળ આપો, છઠ્ઠામાં બ્રાહ્મી અને ચંદનબાળા વગેરે મહાસતી-સાધ્વીઓ મને મંગળ આપો. સાતમાં સમ્યગ્દર્શનીના વિઘ્નો હરનાર ચક્રેશ્વરી અને સિદ્ધાયિકા વગેરે શાસન દેવતા મને જયલક્ષ્મી આપો, અને છેલ્લા શ્લોકમાં જૈનોના વિઘ્નોના નાશ કરનારા એવા કર્પર્દિ અને માતંગાદિ શાસનરક્ષક યક્ષો મને હંમેશાં મંગળ આપો એમ જણાવેલ છે. સૂકૃતથી ભાવિત છે ચિત્ત જેવું, સૌભાગ્ય યુક્ત, એવો સારી બુદ્ધિવાળો મનુષ્ય ઉપર બતાવેલ મંગલાષ્ટકને પ્રાતઃકાળમાં જે ભણે છે-ગણે છે, તેના સર્વ વિઘ્નો નિશ્ચે દૂર થતાં જગતમાં અત્યંત મંગળને પામે છે એમ શાસ્ત્રમાં જણાવેલ છે જેથી આ અષ્ટક અવશ્ય દરરોજ પ્રાતઃકાળમાં ઉઠી ભણવા જેવું છે. હવે પછી શું કરવું તે આવતા અંકમાં.

શુદ્ધ આચારનો ઇચ્છક.

પરિસ્થિતિ સમજો.

૪૧

રમાં તેજ હશે તો આપણા મોઢાં ઉપર પણ તેજ આવશે અને વેપારની મંદી આપણા જીવનમાં પણ મંદી આણશે. આમ વેપારની આબાદિ કે ગરબાદિ સાથે આપણે ખાસ નિયંત્રિત છે. હવે જ્યારે સારાંચે જગતની અંદર વેપારની મંદી ફરેકને સતાવી રહી હોય ત્યારે તે જૈનોને તુકસાન કરે એવો સ્વાભાવિક છે. વળી અત્યાર સુધી કેટલાક વેપારો જે આપણને ઇબ્બરા સમાન હતા તેમાં પણ જૈનેતર પ્રબળ આવી પહોંચી છે અને હરીફાઈમાં જૈનોને હરાવી પોતા આગળ પડતું સ્થાન ભોગવે છે. આમ સમાજની પીઠ સમાન વેપારની અંદર આપણી પીછે હઠ છે. કેળવણીના ક્ષેત્રની અંદર પણ આપણું સ્થાન સંતોષકારક ન કહેવાય. અમુક અપવાદો સિવાય જૈન વિદ્યાર્થીઓ હાઈસ્કૂલમાં કે કોલેજમાં જળહળતી કારકીર્દી બતાવી શક્યા નથી. અને પરિણામે રાજકારણમાં અને સરકારી ઉચ્ચ અધિકારવાળી નોકરીમાં આજે જોવે તેટલાં જૈનો જોવામાં આવતા નથી. વળી મને કહેતાં દુઃખ થાય છે કે આપણે એક વસ્તુ યથાર્થ રીતે સમજ્યા નથી અને તે બાળકો પ્રત્યેની આપણી ફરજ. આજનો બાળક એ કાલનો યુવાન છે એ સારાંચ સમાજની ઇજ્જતનો રક્ષણહાર છે અને સમાજે રચેલાં રચ્ય આદર્શને મૂર્ત સ્વરૂપ આપનાર એ લવિષ્યનો ઉમેદવાર છે. એ વાત લક્ષમાં રાખીને આપણે તેને કેળવવામાં નિષ્ફળ નીવડ્યા છીએ. તેના સંસ્કૃતિ ઘેલા માનસને આપણે પોષી શક્યા નથી, અને તેની ઉંચી ઉડતી મહાત્વાકાંક્ષાઓને આપણે આપસઆપસના કળઆઓ ઉભા કરી શેકી રહ્યા છીએ. પુત્રના વેવિશાળ અને બહુ તો લગ્ન સુધી તેને કેળવણી આપવામાં આપણી ફરજ સમાપ્ત થતી હોય તેવી માન્યતા આપણામાં ઘર કરી બેઠી છે. ગમે તેમ હોય પણ જેમ વેપારની અંદર તેમ કેળવણીની બાબતમાં પણ આપણે હજુ ઘણું કરવાનું રહે છે. સમાજમાં સ્ત્રીઓનું સ્થાન પણ વિચારણા માગે છે. આપણે તેને અક્ષરજ્ઞાન આપી પશુની સ્થિતિમાંથી મનુષ્ય બનાવવી જ રહી. જે પિતા પોતાની પુત્રી તરફ આ પ્રથમ અને મૂળભૂત ફરજ અદા કરતો નથી તે પુત્રીનો પિતા નથી પણ દુશ્મન છે એમ કહેતાં મને સહેજે સંકોચ કે દુઃખ નહિ થાય. હજુ વિધવાઓનો પ્રશ્ન તો અણઉકેલ પડ્યો છે. તે નિરાધાર અબળાઓ રાત્રિ દિવસ અશ્રુઓ સારી રહી છે. તેઓની દુઃસ્થિતિ અને નિરાધારતા પણ આપણું ધ્યાન નિમત્રે છે. બાળ મરણનું તિમકું દિન સુવધતી હરિદ્રતા અને વધે જતા દર્દો, સમાજમાં ઘર કરી છે છે. જોટા આવી ત્યાં ત્યજાએલાં વૃદ્ધ જનોની લાચાર અવસ્થા, આ અને આ બીજા પ્રશ્નો સમાજને સતાવી રહ્યા છે અને સમાજજીવન વિષમય બનાવે છે. આમ લખવામાં મારો ઇરાદો હાલની કાળી બાબુ ચિતરવાનો અને સમાજને ઉતારી પાડવાનો છે એવું

૪૨

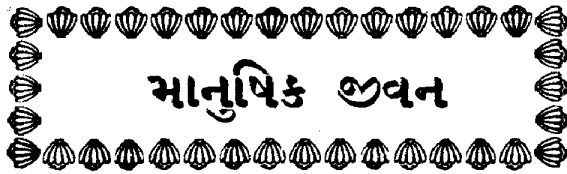
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કોઈ ન માને. હું તો મને લાગે છે તેમ સાચી પરિસ્થિતિ જનતા આગળ રજુ કરું છું જેથી તેઓ જાણે અને ઠંડેલાસર ચેતે, કારણ કે વસ્તુસ્થિતિથી અજ્ઞાત રાખ્યા જવું તેના જેવું બીજું એકે પાપ નથી. પણ હવે પ્રશ્ન એ ઉઠે છે કે કરવું શું? આમાંથી ઉગરવાનો એકે રસ્તો છે કે નહિ? આનો જવાબ એ છે કે આપણા ઉદ્ધારનો રસ્તો આપણી પાસે જ છે. જે ઘડીથી આપણે જાણતાં થઈએ કે આપણે મુશ્કેલીમાં છીએ અને કડબાંધીને તે મુશ્કેલી દૂર કરવા તન-તોડ મહેનત શરૂ કરી દઈએ, તે જ ઘડીએ આપણી અર્ધી મુશ્કેલી દૂર થઈ સમાજજો. આકરા દર્દોને માટે ઔષધ પણ આકરા હોય છે; તેમ આને માટે પણ આકરા અને સખત પ્રયાસોની જરૂર છે. વળી આનો ફરજી સમાજનો કોઈપણ એક પક્ષ કરી શકે એમ માનવું એ કેવળ મૂર્ખતા છે એમાં તો સમાજના દરેક પક્ષના સહકારની જરૂર છે. મને કહેતાં દુઃખ થાય છે કે આજે સમાજના બે પક્ષ વૃદ્ધો અને યુવાનો એક બીજા તરફ શંકાની દૃષ્ટિથી નીહાળે છે. વૃદ્ધોનું કયું યુવાનો નાપસંદ કરે છે અને યુવાનોને કામકાજનો અનુભવ નથી એ જાણના હેઠળ માટેરાંઓ યુવાનોને આગળ આવવા દેતાં અચકાય છે. મને લાય છે કે જો આ પ્રથા અટકશે નહિ તો ઘણાં અનર્થો થશે અને આપણું કામ અધુરું રહેશે. આપણે જાણવું જોઈએ કે સમાજ રૂપી રથના વૃદ્ધ અને યુવાન બે બળદો છે. વૃદ્ધ બળદ આગળ વધવા અશક્ત છે પણ તે દિશાનિર્દેશ સુંદર રીતે કરી શકે છે, કે જે વિના ભાર વહન કરનાર ઉત્સાહી યુવાન બળદને ખાડામાં પડવાનો ડગલો અને પગલો લાય રહે છે. આ બેમાં કોની વધારે જરૂર છે એ કહેવું મુશ્કેલ છે. પણ બેમાંથી એકે વિના આગળ વધી શકાય તેમ નથી એ દીવા જેવું સ્પષ્ટ છે. આમ સમાજના હિતનો આધાર આ બંનેના સહકાર ઉપર અવલંબે છે. જેટલાં અંશે બંને વચ્ચે વિખવાદ ઓછા તેટલાં અંશે સમાજહિત વધારે સધાવાનું. ઈશ્વર સમાજના આ બે પક્ષોને સદ્ગુણિ આપે અને તેમની પાસે સમાજનાં અમૂલ્ય કાર્ય કરાવે એવી મારી ખરા દીલની પ્રાર્થના છે.

માનુષિક જીવન.

૪૩

હે ભવ્યજન !

ગર્ભવિમોચન થયા પછી બાલ્યાવસ્થામાં બાલ્યક્રીડામાં મસ્ત બની યૌવનાના આરંભકાળમાં વિષયવિહાર આદિક દુશુણ્ણીની વૈતરણીમાં નિમજ્જ થઈને પોતાના માનવધર્મ તથા આત્મોચિત કર્તવ્યને સર્વથા ભૂલી જઈ અદ્યૌષ્યકર વિષયકષાય આરંભ-સમારંભમાં ડુબી જઈ ઉદરનિર્વાહ નિમિત્તે સંસારના વિવિધ ખટપટ અને માયિક જંજાળોમાં પડેલાઈ જઈ પોતાના મૂળ સ્વરૂપને જન્મ-જન્માન્તરગત કર્તવ્યના જ્ઞાનથી બાજુવાને ઉત્સાહ કરતો નથી તો માનવજન્મ ખેદનીય છે.

જગતના અસ્થિર વૈભવોની પાછળ ત્હારા અમૂલ્ય સમયનો ક્ષેપ કરી વિષયાગ્નિનું પ્રચંડ ઉદ્દીપન કરવાને જેટલું મંથન કરી રહ્યો છે તેટલું ત્હારા આત્માના કલ્યાણ અર્થે અથવા તો નિઃશ્ચેય માર્ગમાં પ્રવૃત્તિ કરવાને કદિપણ સફલિતારનું એક તરંગ પણ ઉદ્ભવ્યું નથી અથવા તો સહસ્રદ્વાન્તર ભાવવાનું વિમર્ષણ કરવાને અહોરાત્રમાં તસ્દી લેવાને ભાગ્યશાળી બનતો નથી તો તેથી વિપરીત અવસ્થાનો અધિકારી થતા બચ છે.

હે ચેતન !

મહર્નિશમ્ કિમ્ પરિચિંતનીયમ્

સંસારમિધ્યાત્વશિવાત્મતત્ત્વમ્.

અર્થાત્-ત્હારે સ્વાર્થ સિદ્ધ કરવાને આ સંસારનું મિધ્યાત્વપણું બાણી અને શિવાત્મ (મોક્ષ) તત્ત્વનું પરિચિંતન એકાગ્ર મનથી કરતો રહે, એટલું જ નહીં પણ આ દેહ કોઈનો થયો નથી, અને થવાનો નથી. વૈભવો કોઈના રહ્યા નથી અને રહેશે પણ નહિં. સંસારી સંબંધીઓનો પ્રેમ ત્હારા પ્રત્યે રહેવાને નથી અને રહેશે પણ નહીં, તો, હત્તિષ્ટ જાગ્રત પ્રાપ્ય વરાન્ નિબોધિત ॥

હે પ્રમાદી પ્રમાદમાથી ઉઠ-બાગ અને તારો આત્મિક સ્વાર્થ સાધવાને ઉદ્યોગશીલ થઈ જા.

હે મુસાફર !

ગઝલ

મુસાફર આ જગતકેરા શિખામણુ માનજે મારી,
જીવન સાર્થક કરી લેવા અદા કરજે ફરજ ત્હારી;

૪૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પિતા માતા ને સંતાનો, શુદ્ધ મિત્રો અને નારી,
બધા પ્રત્યે વિચારીને અદા કરજો ફરજ તહારી.

આ દેહતું ઇંદ્ર સંસારમાં શા હેતુ માટે અવતરણ થયું ? આપણો જન્મ શા માટે થયો ? કોસ્ત્વમ્ કોઽહમ્ કુત આયાતઃ ? અર્થાત્ આ સંસાર તે શું ? અને જગતની ચિત્રવિચિત્ર ઘટનાઓ સાથે આપણો સંબંધ અને હેતુ શો ? માનવજીવન તે શું અને તે કેમ પ્રાપ્ત થયું ? અનેક પુણ્યોપાર્જિત સંચયથી પ્રાપ્ત થયેલ માનવજીવન તેનો સહુપયોગ કેમ કરવો ? આ બાબતનો શાંત મનથી વિચાર કરીએ તો તે સર્વ વસ્તુ બાણી શકાય, તો જીવન એટલે શું ?

આ જીવ પૂર્વોપાર્જિત કર્મના સંચયથી અને પૂર્વકર્મ ફલપરિપાક જે સુખ-દુઃખાદિ વિષયો તેને શરીર વગેરે સાધનદ્વારા ભોગવવાને ઉત્તર થયો છે. તો સિદ્ધ થાય છે કે કર્મપ્રધાન છે અને તે ભોગવવાને તીર્થંકરાદિ ભગવાનોને પણ ભૂતલ ઉપર ગર્ભવાસનો અનુભવ કરવો પડેલો છે.

પ્રાક કર્મણ્યપિલિપ્યતામ્ ચિત્તબલ્લાન નાન્યોત્તરૌક્ષિતામ્ પ્રારબ્ધમ્ પરિ-
મુચ્યતામ્ અથ પરબ્રહ્માત્મના સંસ્થિતઃ ॥

અર્થાત્ પ્રારબ્ધકર્મથી તેઓ પણ મુક્ત થઈ શકેલ ન હતાં કિંતુ પ્રારબ્ધકર્મને ભોગવ્યા પછી કર્મનો ક્ષય કરી તેઓ તીર્થંકરપદને પામવાને લાગ્યશાળી થયા હતા તો કર્મણો ગહના ગતિઃ કર્મની ગહનગતિ છે એટલું જ નહીં પણ સ્વકર્મ-સૂત્રપ્રથિતો હિ લોકઃ અર્થાત્ આ લોક તે આપણી કર્મજાળ છે. જેવી રીતે રેશ-મનો કીટો પોતાની લાળથી પોતાને બાંધે છે અને સર્વસ્વ ગુમાવે છે તેમ કરેણીયો જાળ બાંધે છે અને તે જાળમાં પોતે ભરાય છે તે પ્રમાણે આ દેહ તે માનુષ્યે સ્વકર્મ-દ્વારા ઉત્તર કરેલી કર્મજાળ છે.

હે જીવ !

સહુ જીવ નિજનિજ કર્મકૃત, સુખદુઃખ વિલસે સર્વદા,
સુખદુઃખ દાતા કર્મ વિષ્ણુ, બીજા નથી બોલે બુધા;
જેમ જાળ ગુથી કરેણીયો તેમાં સ્વયં વિટળાય છે,
તેમ રાગદ્વેષ પરિણતી-મય ચેતના બંધાય છે.

હે ચેતન ! અપરંપરા આપણને પણ અનુસ્યુત છે. હવે દેહ એટલે શું
“ શરીરમ્ કર્મબંધનમ્. ” પૂર્વકાળમાં કરેલા કર્મને ભોગવવાને ઉત્તર કરેલું
સાધન તે શરીર.

ન્યારે જીવને યોનિ પ્રાપ્ત થાય ત્યારે આ દેહદ્વારા કર્મ ભોગવવાને જીવાત્મા

માનુષિક જીવન.

૪૫

સમર્થ થાય છે, પણ કેટલાક આર્વાક મતવાદીઓ એમ કહે છે કે આ દેહના વિલય પછી પુનર્જન્મ સંભવી શકે નહિ, કેમકે મસ્તિભૂતસ્ય દેહસ્ય પુનર્ગમનમ્ કુતઃ ॥ અર્થાત્ જીવાત્મા જ્યારે આ દેહને મૂકી કાલના સમયે પ્રયાણ કરે ત્યારપછી જે દેહને અગ્નિદ્વારા સ્મશાનભૂમિને વિષે ભસ્મભૂત કર્યા પછી એ દેહનો પુનર્જન્મ કેમ સંભવે ? તો માત્ર ઉત્તર એ છે કે આપણે પંચભૂત દેહ તો પંચતત્ત્વમાંથી ઉત્પન્ન થાય છે અને પંચતત્ત્વમાં વિખરાય છે અર્થાત્ મૂળ સ્થિતિમાં મળી જાય છે, વળી એકય થાય છે તદુપરાંત જીવરહિત શરીર વ્યર્થ છે. તેનો ઉપયોગ થઈ શકે નહિ, કેમકે જીર્ણુ વસ્ત્રોનો ત્યાગ આપણે કરીએ છીએ અને નવા વસ્ત્રો પહેરીએ છીએ તેવી રીતે જીવાત્મા જીર્ણુ દેહનો ત્યાગ કરી નવું શરીર ધારણ કરે છે, પણ ઇહ સંસારમાં અમુક યોનિનું કર્મ લોગવ્યા બાદ ણીજી યોનિઓ ધારણ કરે છે. દેહને જન્મ નથી કિંતુ જીવાત્માને જન્મ ધારણ કરવો પડે છે, કારણ કે જીવનો ત્રિકાલમાં નાશ નથી. આ જીવાત્મા પરમાત્માનો અંશરૂપ પણ અમુક અપેક્ષાએ છે. અપ્પા સો મપ્પા ॥ તેનો નાશ કોઈ રીતે સંભવી શકે નહિ. ॥ વિનાશમવ્યય-સ્યાપિ ન કશ્ચિત્ કર્તુમર્હસિ ॥ અર્થાત્ અવિનાશી જીવાત્માનો નાશ કરવાને કોઈ સમર્થ નથી તે તો અવિનાશિતુ તદ્ વિદ્ધિ કારણ કે આત્મા અવિનાશી છે, વળી સર્વ વસ્તુથી અબાધિત છે. એ સિદ્ધ વાત છે કે આત્મા કર્મ લોગવવાને નવું શરીર ધારણ કરી યોનિદ્વારા આ સંસારને વિષે જન્મ લે છે માટે કર્મ લોગવવાને પુનર્જન્મ સિદ્ધ છે. આવી રીતે આપણે કેટલીક વખત યોનિઓ ધારણ કરી છે, અને હવે જે જીવનનો દુરૂપયોગ થશે તો અનેક યોનિઓ ધારણ કરવી પડશે જ તે ચોક્કસ વાત છે, તો જીવનની સાફલ્યતા ઉપર એક લક્ષ્ય આપવાની ખાસ જરૂર છે.

મુસાફરખાનાના ઓ મુસાફર !

જગતની ક્ષણિક-નશ્વર-માયિક ઇન્દ્રિયજન્ય ક્રિયા કાળરૂપી કરોળીયાના મુખમાં મક્ષિકાની માફક ભક્ષ થઈ જતાં છતાં અજ્ઞાન કલુષિતાના અથવા અવિદ્યાના બળવડે સંસારની સ્વપ્ન તુલ્યતા અથવા અનિત્યતાનો ભાવ થતો નથી, તેથી કરીને મમત્વાદિ દોષના કારણે જીવનોત્પત્તિ કરી શકતાં નથી તો જેના પરિણામથી ભવાટવીના ભ્રમણમાં-સંસારરૂપી ચક્રમાં દુઃખ-યાતનાઓમાં નરક-ગતિમાં જીવાત્મા ભટકી ચમના પ્રચંડ અત્યાચારો સહન કરી ચોરાશી લક્ષ અવનીનું ભ્રમણ કરતાં છતાં પણ આત્મશાંતિ કાંઈએ પણ અનુભવી શકતો નથી.

સંસારિક વિષયલોભુષિતમાં આસક્તિ રાખી, માયિક સંપત્તિમાં મશગુલ બની ઇન્દ્રિયજન્ય સુખોમાં અંધ થઈ આ શરીરરૂપી માનવ દેહનો દુરૂપ-

૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

યોગ કરી સંસારનું મિથ્યાજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવામાં જેટલા દૃઢચિત્ત થઇએ છીએ તેટલા અંશે ઇશ્વર, જીવ, અજીવ અને જગતનો લેહ જાણવાને ઉત્કંઠિત થતાં નથી તો સહસ્રવાર કાલવ્યાલના ભયંકર ભોગ થવાને અને દારૂણ દુઃખના ભોક્તા થવાને જીવાત્માને જન્મ ધારણ કરવો પડે છે. જ્યાં સુધી સાચું જ્ઞાન થયું નથી ત્યાંસુધી કાલભિષંગને વશ થયા વિના છુટકો નથી. વિષયભુજંગના વિષથી જર્જરિત થયેલા આત્માને આત્મ-પ્રબોધ સિવાય જન્મ-મરણના ફેરામાંથી ખચી શકવું અસંભવિત છે.

હે આત્મન !

(દોહરો)

વખત ખરો વીતી જશે, થશે ન સાર્થક કાંઈ;
પસ્તાવો પાછળ થશે, અંતસમયમાં ભાઈ.

આ માનુષિક જીવનનો આત્મોત્કર્ષના માર્ગમાં શ્રી મહાવીરદેવની ઉપાસનામાં-ધાર્મિક ક્રિયાકાંડમાં સદુપયોગ કરવામાં આવે તો જીવનની કૃતાર્થતા મનાય. તદુપરાંત ન શરીરમ્ પુનઃપુનઃ અર્થાત ફરી ફરી મનુષ્યજન્મ ફર્યાદ છે. સ્ત્રી, પુત્ર, દ્રવ્ય આ વસ્તુઓ અનેક વાર પુરૂષાર્થથી પ્રાપ્ત થશે પણ માનવ-દેહ દુષ્પ્રાપ્ય છે, અને પુનઃ પુરૂષાર્થદ્વારા મેળવવો મુશ્કેલ છે તો આ તકનો લાભ લેવો તે સુસ્ત જીવોનું કર્તવ્ય કર્મ છે.

આ જગતમાં દેહ ધારણ કરી પ્રભુપરાંગમુખ જીવોનો ઉદ્ધાર કોઈ કાળે સંભવે નહિ. તેમનું આયુષ્ય વિફલ છે, તેમનું હૃદય વ્યર્થ છે જેણે પ્રભુના ચારિત્ર્યનું કર્ણદ્વારા શ્રવણ કર્યું નથી તો તેમને શ્રોતશક્તિ નકામી છે અને જે વિવેકાવિવેક બુદ્ધિશૂન્ય છે તેમને નરકાંધ રૂપપતનમાંથી મુક્ત કરવામાં મુશ્કેલ છે. મૃત્યુ સમયે મનુષ્ય પોતાના પાપકર્મોનો પશ્ચાત્તાપ કરવા માંડે છે અને શોકાગ્નિથી બળે છે, પણ છેવટે આવા વ્યર્થવિલાપથી કાંઈ પણ વળી શકે નહિ તો જ્યાં સુધી જીવન સ્વસ્થ છે, પ્રભુની કૃપા છે તો આ સુવખતનો સુલાભ લઈ આત્મોન્નતિના પુરૂષાર્થમાં આસક્ત થયું તે માનવજીવનનો સદુપયોગ છે.

હે જીવ ! આ સંસારવૃક્ષ વિષયોથી ભરપૂર છે. તે ઉપર અનેક જીવો-રૂપી અસંખ્ય પક્ષીઓ વિહાર કરે છે અને અનેક વિષયને ભોગવે છે તેમાંથી “કચિત્ મામ્ વેતિતત્ત્વતઃ” કવચિત્ પૂર્વજ્ઞાન અને સુકર્મના પ્રતાપે અધ્યાત્મતત્ત્વને ચિંતવે છે તે જીવોને ધન્યવાદ ઘટે છે.

ક્ષમાપના.

૪૭

ક્ષમાપના.

શ્રી ચત્રભુજ જયચંદ શાહ. બી. એ. એલએલ. બી. (ભાવનગર)

વીર પ્રભુને ક્ષમા ગુણ અલૌકિક હતો. અતિશય ક્રોધ સાથે પોતાને ડંખ મારતાં ચંડકોશીયા નાગને પણ ક્ષમા અર્પવા ઉપરાંત તેને બોધ આપીને ઉદ્ધાર કરવો, અનંત શક્તિધારી એ પ્રભુ સમક્ષ પોતાતા શિષ્યને તેજોલેશ્યાથી ભડભડ બાળી મૂકનાર ગોશાળા તરફ ક્રોધનું એક રૂંવાડું પણ નહિ ફરકવું વિગેરે જૈન ઇતિહાસમાં વીર પરમાત્મા તથા બીજા મહાપુરુષોની જીવનકથાઓ જૈન ધર્મને ગારવરૂપ છે.

ક્ષમા અને અહિંસા સમ્યક્ત્વધારી આત્માના પ્રશમ નામના એક જ ગુણના બે ભાવો છે. અપરાધી કે નિરપરાધી કોઈ પણ જીવનની હિંસા નહિ કરવી તે ઉપરાંત અપરાધીને ક્ષમા અર્પવી તેમાં અહિંસાની કસોટી, તેની પ્રતિભા, અને પ્રતિષ્ઠા છે. વીર પ્રભુએ અનેક દુઃખો, કષ્ટો, મતભેદ, વિરોધ અને ઉશ્કેરણી વચ્ચે એક ખરા તપસ્વીના સંયમથી તે સિદ્ધ કરી હતી.

હે ચેતન !

(દોહરો)

નરભવ અમૃદ્ય પામીને, પામી અવસર ખાસ;
આત્મહિત સાધ્યું નહિ, તો થયો ખેલ ખલાસ.

સંસારરૂપી બગીચાના એ ખીલેલા પુષ્પ કાલે ત્હારી શી સ્થિતિ થશે ? તેની તેને ક્યાં ખબર છે. ઉઠ. ઉઠ. ભરનિદ્રામાં પડેલાઓહ ! વટેમાર્ગુ ઉઠ-સાવધ થા. જે કાંઈ સતકર્મ કરવું હોય તે આજે કરી લે, અત્યારે જ કરી લે. પછી પાછળ પસ્તાવો થશે તો હે મનુષ્ય ! તું પુનઃ પુનઃ પરમાત્માનું અને ત્હારા કર્મોનું સ્મરણ કરતો રહે અને અધ્યાત્મજ્ઞાનથી વિવેકાવિવેક શક્તિ મેળવતો રહે એ જ જીવનની મહત્તા છે. “સર્વમ્ પદમ્ હસ્તિપદે નિમજ્જતિ” અર્થાત્ જેમ હસ્તિના પાદમાં સર્વ પ્રાણીપાદનો સમાવેશ થઈ જાય છે તેવી રીતે જીવનોત્કર્ષમાં મનુષ્યના તમામ ધર્મોનો સમાસ થાય છે. અને સ્વાર્થસ્થ નાત્મોન્નતિતઃ પરોઽસ્તિ ॥ એટલે આત્મોન્નતિ સિવાય અન્ય સ્વાર્થ નથી તો મનુષ્યની ફરજો અદા કરવા તપ્સર થવું અને પામેલ જીવનને ઉન્નત કરવું એજ માનુષિક ધર્મ-કર્મ છે. **इतिशिवम् अस्तु.**

લેખક-વીરકુમાર

આપણે એ વીર પ્રભુના ભક્તો અને અનુયાયીઓ છીએ, છતાં આપણને ઘડીક વારમાં એક બીજા ઉપર ક્રોધ, ઇર્ષ્યા વિગેરે સમ્યક્ત્વ અને અહિંસા મૂલધાતક ભાવો થઈ આવે છે; અને તે કેટલીકવાર લાંબો વખત મરણપર્યંત પણ ચાલે છે. આપણા અત્યારના વડીલો અને ધર્મનાયકો પણ એ બાબતમાં આપણને અનુભવસિદ્ધ બોધપાઠ આપી શકે તેમ નથી. જાતિઅનુભવથી વિરૂદ્ધ જતી શિખામણુ ભાગ્યે જ કોઈને અસર કરે છે; તેમ છતાં ધર્મની સાચી જોગબાણુ માટે, સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ, પોષણુ, અને રક્ષણુ માટે આપણામાં વધી ગયેલી ક્રોધાદિક ભાવનાનો નાશ થવાની જરૂર છે.

તે માટે આપણા અનંત ઉપકારી પ્રાચીન ધર્મવીરોએ પર્યુષણુ અને સાંવત્સરી પર્વની રચના કરી છે. તેની આરાધના માટે આપણાં પ્રાચીન તથા અર્વાચીન આચાર્યોએ ઘણા ઉપદેશ આપ્યો છે અને આપે છે. આપણે પણ શક્તિ અને સમજ અનુસાર વ્રત, નિયમ, તપશ્ચર્યા, પ્રતિક્રમણુ આદિ કરીએ છીએ, પણ તે સર્વને કેટલીકવાર આપણી અસહિષ્ણુતા અને અક્ષમામાંથી, જરા જરા મતભેદ અને તકરારોમાંથી, આગળ-પાછળના દોષો સંભારીને ભૂંડી ઉઠતી ક્રોધયુક્ત જવાળા ભસ્મીભૂત કરતી હોય તેમ જોવામાં આવે છે. આ સાંવત્સરીક પ્રતિક્રમણુને અંતે આપણે તેવા અસહિષ્ણુતા અને ક્રોધયુક્ત ભાવોમાંથી બચી જવાની જરૂર છે.

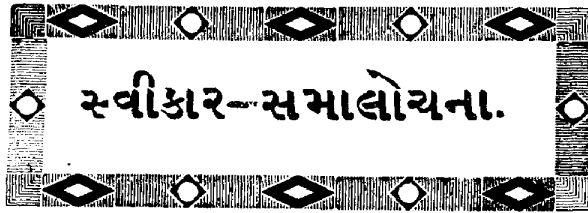
તે કારણસર દરેક જૈન બંધુ તથા જહનને અમારી અરજ છે કે તમે જેમ વ્રત, નિયમ, તપશ્ચર્યા વિગેરે કરી પર્યુષણુ પર્વ ઉજવો છો તેની સાથે તમારા રાગ-દ્વેષને જીતી, ક્રોધદિકને ત્યાગી, સમતાભાવ રાખી પર્યુષણુપર્વને સાચી રીતે સાર્થક કરો. કોઈપણ જીવનો જેમ તમે વધ કે તેને દુઃખ નહિ આપવાની ભાવનાવાળા છો તેમ તેની સાથે તમારા અપરાધી કે વિરોધ પ્રત્યે પણ ક્ષમા ધારણુ કરતા શીખો. અહિંસા જૈન ધર્મનો પાયો છે; ક્ષમા તેનું ભૂષણુ છે; અને તેના આચરણુમાં વીરપ્રભુનું અનુકરણુ-સાંવત્સરી પ્રતિક્રમણુની સાર્થકતા-અને આપણા આત્માનું કલ્યાણુ છે.

આ સાથે અમે દરેકને ખરા હૃદયથી ખમાવીએ છીએ અને ક્ષમા યાચીએ છીએ.

સ્વીકાર-સમાલોચના.

૪૯

જૈન જાગૃતિ—માસિક. તંત્રી ડાહ્યાલાલ મણિલાલ મહેતા. જેના ત્રણ અંકો અમેને પહોંચ્યા છે. જૈનોના ત્રણે શીરકાની એકતા સાધવાની ન્યાં ન્યાં પોતપોતાની ક્રિયાકાંડ—સમાચારીમાં આદન આવે તે રીતે અને સમગ્ર જૈનોના સામાજિક સવાલો માટે તેની જરૂર વર્તમાન સમયમાં તો છે જ તેવા સંયોગમાં એવા પત્રની પણ આવશ્યકતા છે—હતી તેવે વખતે આ પત્રને તેવા જ. ઉદ્દેશ પાર પાડવા તેના શ્રીયુત તંત્રીઓ પ્રકટ કરે છે જેથી તેની સફળતા ધ્વજીએ છીએ. આ માસિક નિષ્પક્ષપાતપણે આધુનિક પત્રકારીત્વના સિદ્ધાંતને અનુસરીને ચાલે અને ભવિષ્યમાં તે ઉચ્ચ કોટીનું અને તેમ ધ્વજીએ છીએ.

૧ શ્રી લક્ષ્મીભરસ્તોત્ર સાર્થ—આ ગ્રંથમાં મૂળ, અર્થ અને તે તે શ્લોક ઉપર કથાઓ આપવામાં આવેલી છે. સાથે તેના રચનારની ઉત્પત્તિ આપી ઉપયોગી બુક બનાવેલ છે. બાળજીવો પણ યોગ્ય લાભ લઈ શકે છે. કિંમત છ આના.

૨ સામાયિક સૂત્ર મૂળ પાઠ—આ લઘુ બુકમાં મૂળપાઠ સામાન્ય વિધિ સાથે આપવામાં આવેલ છે. કિંમત એક આનો.

૩ કલ્યાણકના ગીતો—પ્રભુના પાંચ કલ્યાણકના ગીતો કે જે અમદાવાદ શહેરમાં તે તે વખતે ઉજવાય છે. જે સરલ ને સાદા હોવાથી બાળકો સહેલાઈથી કંઠે કરી શકે તેવા છે. કિંમત એક આનો.

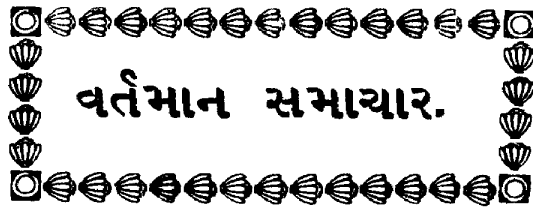
૪ જીવવિચાર પ્રકરણ સાર્થ—આ લઘુ બુકમાં મૂળ શબ્દો અર્થ સાથે વચ્ચેવચ્ચે આવતા ભેદોના કોષ્ટકોદ્ધારા અને છેવટે સામાન્યથી જીવોનું સ્વરૂપ અને મૂળ ગાથાઓ આપેલી છે, જે જિજ્ઞાસુ માટે ઉપયોગી બનાવેલ છે. કિંમત ત્રણ આના.

૫ શ્રી જૈન પુષ્પ સંગ્રહ—અર્થ સાથે ચૈત્યવંદન, સ્તુતિ, દુહા, સ્તવનો, સજ્જાય અને બીજી ઉપયોગી બાબતનો સંગ્રહ. શબ્દાર્થ ભાવાર્થ સાથે, અભ્યાસ ધોરણના નિયમાનુસાર સાથે યોજના કરી છે. બાળજીવોને મુખપાઠ કરવા સાથે તેના અર્થનું પણ જ્ઞાન થઈ શકે તેવી રીતે સંકલના કરી છે. કિંમત બે આના.

૬ સ્નાત્રપૂજા—શ્રીમદ્ વીરવિજયજી કૃત શ્રાવક-કરણીની સજ્જાય અર્થ સાથે આપેલ છે. સ્નાત્ર લણવાનાર માટે ઉપયોગી છે. કિંમત એક આનો.

આ છ બુકોના પ્રસિદ્ધ કર્તા શ્રી અમૃતલાલ સુખલાલ વોરા છે. સારા કાગળ ઉપર છાપકામ સાફ થયેલ છે. મળવાનું ઠેકાણું—ડોસીવાડાની પોળ—અમદાવાદ

વર્તમાન સમાચાર.

અત્ર આચાર્યશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજ સહપરિવાર ચાર્તુમાસમાં બિરાજમાન છે. દરરોજ વ્યાખ્યાનમાં જોન-જોનેતર લાલ લે છે. પર્યુષણ પર્વમાં આ વર્ષે (બીજા વર્ષો કરતા અધિક) નીચે મુજબ તપસ્યા થઇ હતી.

૧ જે માસના ઉપવાસ, ૫ એક માસના, ૩ સોળ દિવસના, ૧૫ પંદર દિવસના, ૩ બાર દિવસના, ૩ અગીયાર દિવસના, ૩ દશ દિવસ, ૮ નવ દિવસના, ૮૭ આઠ દિવસના, ૪૧ સાત દિવસના, ૩૪ છ દિવસના, ૬૭ પાંચ દિવસના-કુલે ૨૭૨ સિવાય ત્રણ સ્વામીવાત્સલ્ય જમ્યાં હતા.

જયંતી:—

અત્ર ભાદરવા શુદ્ધ ૧૪ રવિવારના રોજ આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજની જયંતી અત્રે શ્રીમાન્ પ્રભાશંકર દલપતરામ પટ્ટણી સાહેબના પ્રમુખપણા નીચે શ્રી વિજયધર્મપ્રસારક સભા અને બીજા ચાર મંડળો તરફથી ઉજવવામાં આવી હતી. મુખ્ય વક્તા શ્રીયુત્ હરજીવનદાસ કાલીદાસ (શ્રી થીઓસોફીકલ સોસાયટીના સેક્રેટરી) હતા. આચાર્યશ્રીના ચરિત્ર અને ઉપકારો સંબંધી વિવેચન થયેલ હતું. સાંજના શ્રી યશોવિજયજી જોન ગ્રંથમાળાના મકાનમાં શ્રી પંચકલ્યાણકની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

શ્રી દેહગામમાં બિરાજતા આચાર્ય મહારાજના વિદ્વાન્ શિષ્ય શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજના ઉપદેશ, સુપ્રયત્ન અને ગુરુભક્તિ નિમિત્તે તે દિવસે જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી. આ જયંતી પ્રસંગે અને નિમિત્તે સપ્તાહ ઉજવવામાં આવેલ હતો, જેમાં ભાષણો, દેવભક્તિ નિમિત્તે પૂજા ભણાવવા વગેરેના કાર્યોથી જયંતી ઉજવવામાં આવેલી હતી.

આજના અંકનો વધારો.

મફત !

મફત !!

મફત !!!

પ્રાર્થના-પરચીશી.

—❖—

ધર્મપ્રેમી બંધુઓની આર્થિક સહાયથી ઘણા થોડા દિવસોમાં ૫૦૦૦ નકલ છપાઈ બહાર પડશે.

બહિરાત્મભાવ ને ત્યાગી અંતરાત્મદ્વારા પરમાત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ માટે ક્રમસર આત્મોન્નતિસૂચક ચૌદ શુભસ્થાનકને સ્પર્શ કરતું આ અતિ સરલ કાવ્ય છે.

“ દરેક જૈનના હાથમાં તે હોવું જ જોઈએ. ”

એ માટે નીચે પ્રમાણે ગોઠવણ કરવામાં આવી છે:—

- ૧ ફક્ત પોસ્ટ અને પેકીંગ ખર્ચના ત્રણ પૈસા મોકલનારને પોસ્ટદ્વારા મોકલવામાં આવશે.
- ૨ દરેક ગામ અને શહેરની જૈન વિદ્યાશાળા-કન્યાશાળા-શ્રાવિકાશાળા અગર તેવી કોઈપણ સંસ્થામાં અભ્યાસ કરાવવા માટે વધારે નકલો જોઈતી હશે તો તે સંસ્થાઓની માગણીપર ધ્યાન રાખી અમારી સગવડ અનુસાર મોકલવામાં આવશે.
- ૩ દસ બુકના પોસ્ટ પેકીંગ ખર્ચ માટે ૦-૬-૦ આના મોકલવા.
- ૪ સ્થાનિકોને બુક બહાર પડ્યા પછી તુરત આપવામાં આવશે.
- ૫ જોનેતરોને પણ સગવડના પ્રમાણમાં આપવામાં આવશે.
કોઈપણ ગ્રહસ્થને આવા જ્ઞાનપ્રચારના કાર્યમાં મદદ કરવા ઇચ્છા હશે તો એક હજાર નકલના ખર્ચ પુરતા પચાસ રૂ. લઈ તુરત ગોઠવણ કરી આપવામાં આવશે. છાપવાનું કામ ચાલુ હોવાથી ચાલતા કામે તુરત ગોઠવણ થઈ શકશે માટે ત્વરાએ ખગર આપવી.
- ૬ બીજા કોઈપણ જ્ઞાનના પ્રચાર માટે પુસ્તકો છપાવવા હશે તો તેની પણ યોગ્ય ગોઠવણ થશે.
- ૭ પુસ્તક પ્રેસમાં છપાય છે, ભાદરવા વદ ૦) લગભગ તૈયાર થયે મોકલવામાં આવશે, માટે મંગાવનારે પુસ્તક મળતાં ઢીલ થાય તો નકામે પોષ્ટ ખર્ચ નકરવો.

નીચે જણાવેલ સ્થળેથી પણ મળી શકશે.

શેઠ ઝવેરભાઈ ભાઈચંદ.

કાલ્યાદેવી રોડ-મુંબઈ ૨.

શાહ ઉત્તમચંદ વેલચંદની કું.

કાલ્યાદેવી રોડ, હાટલાલજીવન મુંબઈ ૨.

લગો:-બુદ્ધિ-વૃદ્ધિ-કર્પૂર ગ્રંથ શાળા.

પોપટલાલ સાકરચંદ શાહ.

અધ્યાપક-જૈન વિદ્યાશાળા-ભાવનગર.

શ્રી બુદ્ધિ-વૃદ્ધિ-કર્પૂર ગ્રંથ પાનાનાં પ્રગટ થએલાં ને થનારાં પુસ્તકો.

૧ ભારતીય દર્શનોમાં જૈન દર્શનનું સ્થાન-પોસ્ટેજ ૦૮ આનો મોકલનારને ભેટ.

૨ સામાયિક ચૈત્યવંદન સૂત્ર-શબ્દાર્થ, અન્વયાર્થ ને ભાવાર્થવાળું. પૂરવણી તરીકે પાઠશાળામાં અભ્યાસ કરનારા ખાળકો માટે ઉપયોગી વિષયો સહિત. કાઉન સોળ પેજ ૮૦ પૃષ્ઠની કિંમત ૦-૨-૬

૩ દેવસીરાઇ પ્રતિકમણ સૂત્ર-શબ્દાર્થ, અન્વયાર્થ, ભાવાર્થ તથા ઉપયોગી વિષયોથી ભરપૂર, અર્થની પૂર્ણ સમજણવાળું આ એક જ પુસ્તક છે. દરેક વિદ્યાશાળાઓમાં ચલાવવા લાયક છે, જેની પાંચ સો નકલો રા. રા. શેઠ જેસીગલાલ સાકરચંદ સમૌવાળા તરફથી સો સંસ્થાને ભેટ આપવાની છે, તેમાંથી ત્રણસો નકલો ભેટ અપાઈ ગઈ છે. જે સંસ્થામાં અર્થ શીખવાતા હોય તેણે પાંચ નકલ અમારી પાસેથી પોસ્ટના પંદર આના અથવા રેલ્વે પારસલથી મંગાવનારે ચાર આનાની ટીકીટ મોકલીને મંગાવવી. વધારે નકલો મંગાવનારે દશ આના એક પુસ્તક દીઠ કિંમતના ગણવા. લગભગ ૩૬૦ પૃષ્ઠનું કાઉન સોળપેજ પુસ્તક છે.

૪ જૈન તત્ત્વપ્રવેશક જ્ઞાનમાળા. સુધારા સાથે. આ પુસ્તકની ત્રીજી આવૃત્તિ સચિત્ર તૈયાર કરવામાં આવી છે. અભ્યાસ તરીકે ચલાવવાની ખાત્રી આપનાર સંસ્થાને સ્વર્ગસ્થ શેઠ રાયચંદ દુર્લભજી કાલીઆવાડીવાળા તરફથી ભેટ આપવાની છે. અમારા ઉપર લખવાથી ને પોસ્ટેજનો નકલ દીઠ એક આનો મોકલવાથી અથવા પાલીતાણે સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી મહારાજ પાસેથી રૂબરૂમાં મળી શકશે.

૫ ભકિતમાળા-સ્તવનો, ચૈત્યવંદનો, પ્રભાતિયાં, સ્તુતિઓ, ભાવનાઓ, સન્ન યો વિગેરેનો ઉપયોગી સંગ્રહ કિં. ૦-૬-૦

૬ જીવોના ચિત્રો, જીવવિચારમાં આવતા જીવો જેવા કે બેઈદ્રિય, તેઈદ્રિય, ચતુરિદ્રિય ને પંચેદ્રિય જીવોનાં લગભગ ૪૦ ચિત્રોના ચાર ફોટાઓની કિંમત ફક્ત ચાર આના. પોષ્ટ પેકીંગ ખર્ચનો એક આનો વધારે સમજવો. દરેક પાઠશાળાઓમાં મઠાવીને રાખવા લાયક છે.

પુસ્તકોની માગણોના અનેક કાળોમાં અમારી ઉપર આવ્યા છે. જે પુસ્તક તૈયાર થયું હોય છે તે પુસ્તક જેણે મંગાવ્યું હોય તેને તરત મોકલી આપવામાં આવે છે, પણ પુસ્તક તૈયાર થવામાં લીધેલ થઈ હોય તે મંગાવનારને મોકલવામાં વિલંબ થાય તો તેમણે બીજી વાર પોસ્ટખર્ચ ન કરવો.

-: પ્રેસમાં તૈયાર થતાં પુસ્તકો :-

x ૧ બ્રહ્મચર્ય વિચાર-બ્રહ્મચર્ય સંબંધી ઉપયોગી લેખોનો સંગ્રહ.

x ૨ પ્રાર્થના પર્યાયી-દેવમંદિરમાં પ્રભુ પાસે બોલવા યોગ્ય કાવ્યો, સાથે.

૩ પંચ પ્રતિકમણ સૂત્ર-શબ્દાર્થ, અન્વયાર્થ ને ભાવાર્થ સાથે.

૪ જૈન તત્ત્વપ્રવેશક જ્ઞાનમાળા-દ્વિતીય વિભાગ.

૫ ઘરની લક્ષ્મી-કન્યા અને સ્ત્રી ઉપયોગી પુસ્તક.

x આ બધાં પુસ્તકો ભાદરવા વદ ૦૧) સુધીમાં તૈયાર થશે.

પોપટલાલ સાકરચંદ-ભાવનગર.

નાગરદાસ પ્રાગજી ડાસીવાળાની પોળ-અમદાવાદ.

આનંદ પ્રેસ-ભાવનગર.

શ્રીપાળમહારાજનો રાસ.

શ્રી નવપદજી મહારાજનો મહિમા અપૂર્વ છે, જે કોઈ પણ જોઈને તે માટે અગમ્ય નથી. ચૈત્ર માસ અને આસો માસમાં આવતા જોળી-આયંબીલ તપ કરી શ્રી નવપદજીમહારાજની આરાધના કરાય છે. એ અઠાઈના દિવસોમાં શ્રી નવપદજી મહારાજનું અપૂર્વ મહાત્મ્ય જેમાં આવેલ છે, તેવા શ્રીપાળ મહારાજનું અદ્ભુત ચરિત્ર તેનો રાસ જે વંચાય છે, તે મૂળ તથા તેનું સરલ ગુજરાતી ભાષાંતર સર્વ કોઈ સમજી શકે તેવી ગુજરાતી ભાષામાં આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. પાના ૪૬૦ પાકું કપડાનું બાઈડીંગ સુંદર ગુજરાતી ભાષામાં પ્રગટ થયેલ છે, આશો શુદ્ધ ૧૫ પૂર્ણિમા સુધીમાં લેનારને એ રૂપીયા (પોસ્ટેજ જુદું) ની કિંમતે આપવામાં આવશે.

શ્રી નવપદજીની પૂજા. (અર્થ, નોટ, મંડલ, ચંત્ર, વિધિ વગેરે સહિત.)

પ્રભુભક્તિમાં તક્ષીન ચંદ્ર ઇષ્ટસિદ્ધિ જલદી પ્રાપ્ત કરવા માટે, પૂર્વાચાર્ય પ્રણીત પૂજાઓ એક વિશિષ્ટ કારણ છે. એવા હેતુથીજ શ્રીમદ્દ યશોવિજયજી મહારાજકૃત નવપદજીની પૂજા અમોઝે તેના ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રગટ કરેલ છે. સાથે શ્રી નવપદજીનું મંડલ તે તે પદોના વર્ણ-રંગ અને તેની સાથે, વિવિધ રંગ અને સાચી સોનેરી શાહીની વેલ વગેરેથી તથા શ્રી નવપદજીનો ચંત્ર કે જે આયંબીલ-જોળી કરનારને પૂજન કરવા માટે ઉપયોગી છે, તે બંને છબીઓ હિંચા આર્ટપેપર ઉપર મોટો ખર્ચ કરી ઘણા સુંદર સુશોભિત અને મનોહર બનાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ સાથે શ્રી સિદ્ધચંદ્ર મહારાજનું આરાધન કેમ થાય, તેના સંપૂર્ણ ક્રિયાવિધિ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, સ્તુતિઓ અને સાથે શ્રીમાન્ પદ્મવિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાન્ આત્મારામજી મહારાજકૃત નવપદજી પૂજાઓ પણ દાખલ કરેલ છે. હિંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર ગુજરાતી સુંદર જુદા જુદા ટાઇપોથી છપાવી હિંચા કપડાના બાઈડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. આ ગ્રંથનું નામ જ જ્યાં પવિત્ર અને પ્રાતઃસ્મરણીય છે ત્યાં તેની ઉપયોગિતા અને આરાધના માટે તો કહેવું જ શું? શ્રી નવપદજી આરાધનના જુઝાસુ અને ખપી માટે આ એકઉત્તમ કૃતિ છે. અને તેમાં ગુરૂમહારાજની છબી, નવપદજી મહારાજનું મંડલ ને ચંત્ર દાખલ કરેલ હોય આ ગ્રંથ વાંચનારને તેની અપૂર્વ રચના જણાય છે. કિંમત: રૂ. ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

ઉપરોક્ત બંને જુકો સાથે લેનારને (આસો શુદ્ધ ૧૫ સુધીમાં) રૂ. ૩-૦-૦ (પોસ્ટેજ જુદું) ની કિંમતે મળી શકશે.

શ્રી જોન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૩૧ મું. વીર સં. ૨૪૫૯. ભાદ્રપદ. આત્મ સં. ૩૮. અંક ૨ જો.

સ્વદેશ પ્રેમ અને જાતીયતા

“ જાતીય ભાવનામાં રજોગુણ ભર્યો છે. સ્વદેશ પ્રેમ શુદ્ધ અને સાત્ત્વિક છે. જે પોતાના અહંભાવને દેશના અહંભાવમાં ઓગાળી દઈ શકે એ આદર્શ સ્વદેશસેવક છે જે પોતાના અહંભાવને જેમનો તેમ રહેવા દઈને દેશના અહંને પોષે તે જાતીય ભાવનાનો જય જયકાર બોલાવે છે.

ભગવાને પોતે ભારતને જગાડ્યું છે એની રંગેરંગમાં જાતીય ભાવનાનું લોહી ઉછાળા મારી રહ્યું છે, પણ એકલી જાતીયતા નકામી નિવડશે. સ્વદેશ એ જ અમારી સાચી માતા; સ્વદેશ એ જ અમારો ભગવાન સ્વદેશવાસીઓનો ઉદ્ધાર એ જ અમારી મુક્તિ.

એ જ પ્રત્યેક ભારતવાસીનું ધ્યેય બની રહેવું જોઈએ. ”

શ્રી અરવિંદ ઘોષ